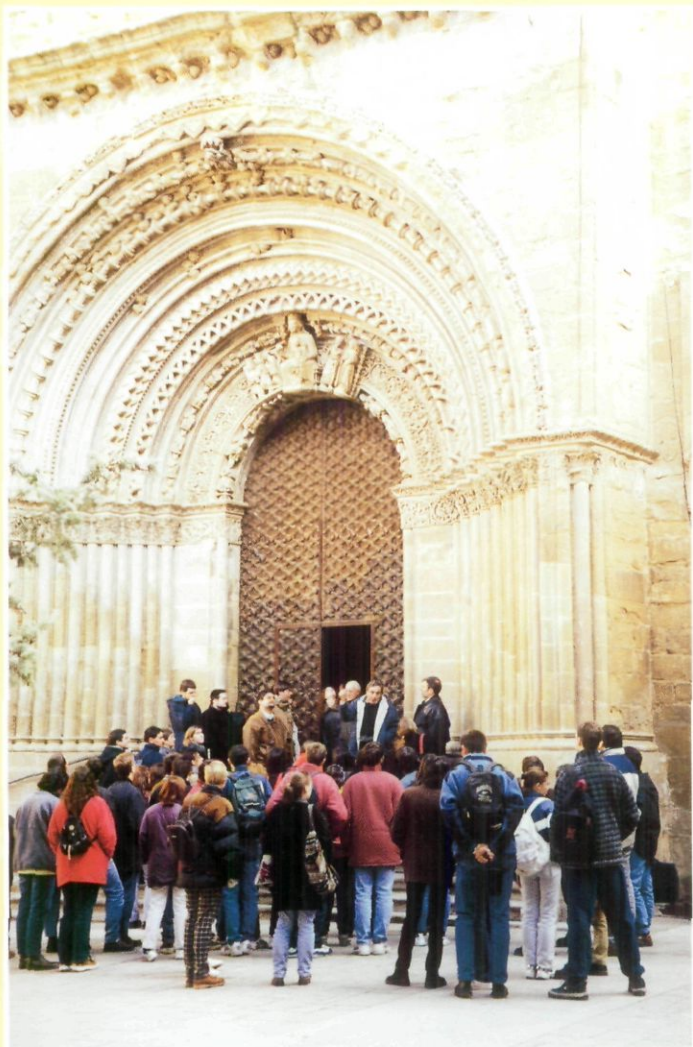

Núm. 431 - ANY XXXVII - Gener 2000

**INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ**

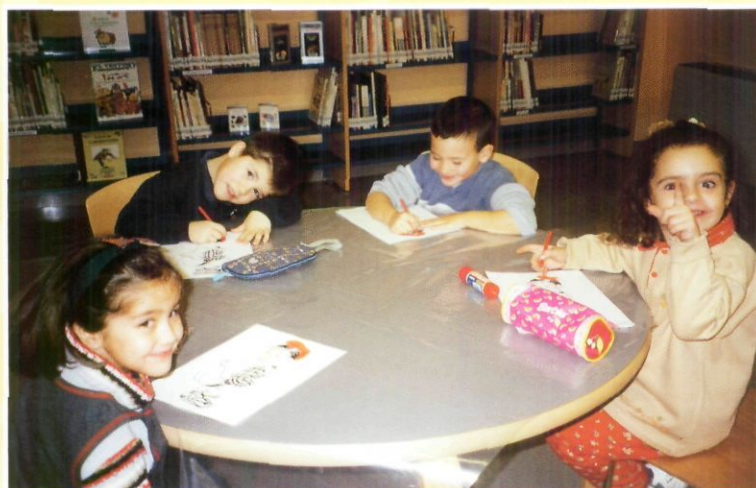
El Temple Parroquial és objecte d'admiració per part dels participants en la Jornada d'Estudis Històrics celebrada a l'IES Ribera del Sió.

SS.MM. els Reis d'Orient van arribar ben carregats de paquets.

La major part d'aquestes festes ens vam quedar sense arbre de Nadal per culpa del vent.

Els més petits gaudeixen amb les activitats de l'Actinadal.

Els jocs ajudaven a comprendre el tema dels trasplantaments a la Marató de TV3.

Núm. 431
Any XXXVII
Gener 2000

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Joan Pijuan,
Antoni Ponsa, Joan Puig, Josep Rovira
i Anna Santacreu.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Lluís Pons, Deudat Pont,
Paulí Ribera, Rosa Maria Sera
i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Diputació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 3.350 ptes. € 20'13
A l'estranger: 3.760 ptes. € 22'60
Número solt: 310 ptes. € 1'86
Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:
Ester Solé. Tel. 973 39 23 56
o bé al telèfon 973 39 00 57

PORTADA:

Al mes de gener es donen les temperatures més baixes de l'hivern. A mesura que el dia creix, les nits són més fredes i les gelades arriben als 8 graus sota zero, com durant la «setmana dels barbuts» d'enguany.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envii els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I., si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Estimats lectors...

No sé si encara som al segle XX, si ja hem entrat al XXI o si hem encetat el tercer mil·lenni. És igual. Som al mes de gener de l'any 2000 i sembla que toca fer alguna reflexió que compregui un balanç del passat i unes perspectives de futur, sense oblidar la realitat actual.

Malgrat allò de la mundialització, l'aldea global, l'internet, les telecomunicacions i tants i tants avenços que ens anuncien, els temes domèstics són i continuaran sent encara els més importants, perquè vivim en comunitats relativament petites i molt interrelacionades. Els agramuntins, per exemple, tenim molts problemes en comú i entre tots hi hem de trobar solucions.

Molts d'aquests problemes afecten la vida quotidiana de cada convilatà, la circulació per exemple. Però altres són més d'identitat col·lectiva. No ens afecten d'una manera tan directa però sí més profunda. Un d'aquests temes és el que fa referència a l'aspecte monumental.

Aquests són temes en què l'Ajuntament hi hauria de tenir una cura especial. Per exemple: Què està passant amb la façana de Ca la Vila?. Després de molts anys esperant que s'hi fes la restauració que tant hi feia falta, ara està tot paratitzat i amb un aspecte realment llastimós. Les obres que s'hi van fer els anys vuitanta ja no van ser les més escaients. Ara, amb la façana, sembla que els errors encara poden ser més greus. La restauració d'edificis no creem que tingui massa secrets; Catalunya n'està plena, de monuments molt ben restaurats. En canvi, el nostre ajuntament crec que té mala peça al teler.

Un altre exemple del que no s'hauria d'haver fet mai, és la instal·lació d'aquesta mena de monument enmig de la plaça de l'Onze de Setembre. Com es pot pretendre ser una "capital cultural" quan s'ha permès la col·locació d'aquesta burda còpia d'un emblemàtic monument barceloní? Quin criteri es va seguir per aprovar i pagar aquest conjunt de pedres òrfenes de qualsevol signe de personalitat pròpia?. Un particular es pot permetre de posar el mal gust a casa seva, però el carrer és de tots. Les obres d'art poden ser discutides. Agradar o no. Però primer cal que ho siguin, d'art.

Ningú no va saber amb antelació, fora de l'Ajuntament, l'atemptat que es preparava amb el clònic de Rafael de Casanova. Després, potser per una prudència i discreció mal entesa, ningú no va protestar públicament. Ara rectificuem esperant que, en un futur, s'esmeni l'error i es retiri aquell monumental pedregal. I mentrestant que l'Ajuntament s'assessori abans de prendre decisions que afectin el patrimoni monumental i artístic.

Molt afectuosament,

Bernat Jofre

Agramunt, gener del 2000

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lleida) España
Teléfono 973 39 02 00*
Telefax 973 39 02 08*

SACS DE PAPER

PLÀSTICS

TRANSPORTS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

**...I RECORDI,
SI VOL MOBLES, MOBLES,**

**MOBLES
ESCOLÀ**

ESCOMOBLE, S.L.

Avgda. M. Jolonch, 28 i Carrer Firal, 15 - Telèfon 973 39 07 85
AGRAMUNT - URGELL

**Ramon
Capitan**

- *Pintura decorativa*
- *Parquet*
- *Revestiments parets de fusta*

C/. Clos, 11 • Tel. 973 39 11 61 • AGRAMUNT - Lleida

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 973 39 04 58

CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

Els Pastorets del CAU el dia de Reis.

Nadal, Cap d'Any i Reis

Amb la representació dels Pastorets, la nit del dissabte 8 de gener, s'acabava el cicle d'activitats nadalenques que es va celebrar a la vila les darreres setmanes de desembre i els primers dies de gener. Malgrat que aquest any tenien unes característiques especials, per allò del canvi de centúria, els agramuntins ens ho vam prendre amb calma i no hi va haver grans celebracions.

Els Pastorets van ser organitzats pels pares dels joves membres del CAU

agramuntí amb l'objectiu d'aconseguir fons de cara al finançament de l'estatge social que s'està construint al Passeig Nou. Fa deu anys ja es va organitzar una altra representació pel mateix col·lectiu. Aquest any hi hagué dues representacions, els dies 6 i 8.

Com cada dia 5 de gener a la tarda, SS.MM. els Reis Mags d'Orient van arribar a la nostra Vila en una cavalcada en la qual destaquen les tres grans carrosses que porten a cada un dels personatges ▶

JOAN PUIG

TECNOLOGIA
DEL SEGLE XXI
ARA

John Deere 8000 Sèrie Tractors

- ❑ Noti la força dels nous motors de 8,1 i 7,6 L amb regulador electrònic exclusiu i fins a 283 CV de potència màxima.
- ❑ Posi's al palmell de la mà les principals funcions del tractor amb el revolucionari sistema de control CommandARM situat al reposabraços.
- ❑ Experimenti una visibilitat sense precedents.
- ❑ Canviï sense embragatge les 16/5 marxes de la seva poderosa transmissió.

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 973 60 04 50 - Fax 973 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

◀ reials. Acompanyades per altres vehicles i una corrua de patges, van recórrer el tradicional circuit fins a la plaça de l'Església on adoraren el Nen Jesús i saludaren autoritats i assistents. Després es van desplaçar fins al Casal per obsequiar els més menuts.

Com és tradicional, uns dies abans l'emissari de SS.MM., el Patge Karim, va venir a Agramunt per recollir les cartes que els més petits els adrecen amb les corresponents demandes. La recollida de cartes es va fer al Casal el diumenge dia 2 de gener a la tarda.

El Rei Baltasar i els seus patges entren al Casal, després de la cavalcada.

Carrossa del Rei Melcior.

El Patge Karim arriba al Casal.

Orient, a 8 de gener del 2000

Nosaltres, els Reis i Patges, hem tornat altre cop a casa havent satisfet la majoria dels desitjos dels infants, pares i mares d'Agramunt.

Aquest any, lectors, com vàreu poder veure, vam arribar amb tres majestuosos cignes, que feina fou nostra de poder-los convèncer perquè emprenguessin volant aquest llarg viatge des de l'Orient fins a la nostra vila. Cal dir, també, que la seva arribada fou possible gràcies als patges que, dia rera dia i nit rera nit, treballaren a contra rellotge per aconseguir el disseny de les nostres carrosses. En definitiva, vam esquivar l'Efecte 2000 i no va fallar res.

Reunits nosaltres: en Melcior, en Gaspar i en Baltasar, amb tots els nostres patges, volem agrair d'un mode reial a la Creu Roja, als Bombers Voluntaris i a la Policia Local la seva coordinació en la cavalcada d'enguany i d'un mode molt especial, a tots vosaltres, els que un any més vàreu assistir a la nostra arribada. Tots teníem fred, però una il·lusió s'ho val!

Havent complert la nostra tasca, ens despedim fins a la propera on, potser, hi haurà més novetats. Ara per ara ja estem treballant en actualitzar-nos per aquest nou mil·lenni. Un canvi d'imatge ens aniria bé, veritat?

Melcior
Melcior,

Gaspar
Gaspar,

Baltasar
Baltasar,

Patges, torxeros i acompanyants.

Teatre

El grup Teatredetics va presentar, els dies de Nadal i Sant Esteve, un nou muntatge teatral titulat «Ecs» i elaborat a partir de trossos de diverses obres, amb el fil conductor d'un cert feminisme.

Actors: Manuel Pedraza, Carme Vicens, Josep Mª Martí, Antonieta Figuera, Albert Martín, Paquito Cifuentes, Alba Huguet, Carles Areny, Esther Corbella, Mònica Bernaus, Marta Figuera, Marta Serrano, Núria Sorribes

Il·luminació i so: Albert Malet, Josep Mª Ros, Josep Castro

Vestuari: Teatredetics

Maniquís: Gerardo García, Serafina Balasch

Perruqueria: Imma Guerrero, Judith Martí

Maquillatge: Josefina Figuera

Disseny gràfic: Jaume Figuera

Fotografia: Albert Malet

Espai escènic i Direcció: Jaume Figuera

JOSEP BERTRAN

La Companyia Teatredetics al final de la representació.

JOSEP BERTRAN

El vent obligà a tallar l'arbre de Nadal.

Vent

La forta ventada de la nit del dilluns 27 de desembre, que va fer arreu de Catalunya, va provocar que ens quedéssim sense arbre de Nadal. A la nit es va comprovar que el vent havia fet moure l'arbre i, abans no hi hagués cap accident, l'Ajuntament va fer-lo tallar pels Bombers. A primera hora del matí, la brigada municipal procedí a tallar totes les rames i deixar la plaça absolutament neta i sense rastre de l'arbre. No és que valgués gran cosa, però almenys feia festa.

Concurs

Un total de 15 pessebres van participar en el tradicional concurs que organitza la Parròquia i que durant els dies de festa estan exposats al local del Foment. El jurat decidí el següent resultat:

GRUP INFANTS

Primer premi: Ot Padullés

Segon premi: Ruth Pérez, Xènia Pons i Xavier Pons

Tercer premi: Josep Mª Coll

Quart premi: Mireia Marsol, Alba Loscos, Marta Farré, Aurea Niubó i Alba Valls
GRUP DE JOVES

Primer premi: Anna Ruiz

Segon premi: Anna Mª Ribó

GRUP ADULTS

Primer premi: Família Valls Trepac

Premi especial: Escola Taller A. JUAN

Premi a la participació: Concepció Vilà, Marc Roig, Sergi Miralles, Joaquim Sera, Denis Buireu, Elisabet Valls, Marta Pintó, Mireia Puig, Laia Castro, Maria Pijuan, Clara Gregori i Jordi i Ivan Paris.

JOSEP BERTRAN

Actinadal

Durant les vacances de Nadal l'Ajuntament va organitzar la tercera edició de l'Actinadal, amb nombroses activitats per als més munts, les quals es realitzaren al Col·legi del Passeig, al Poliesportiu i a la Biblioteca Municipal.

L'Actinadal a la Biblioteca.

AJUNTAMENT

C/. Sió, 6 • Tel. 973 39 02 40 • AGRAMUNT

creus S/A
confeccions

Camises d'home

Polígon Industrial, s/n.
Telèfon / Fax 973 39 16 11

AGRAMUNT

NATURA DIETÈTICA

Montse Serra i Pijuan

ALIMENTACIÓ I COMPLEMENTES DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS

C/. Teixidors, 1
Tel. 973 39 23 35 - Part. 973 39 08 65 AGRAMUNT

EDIFICI BCIN - POLÍGON "Les Guixeres" s/n.
08915 BADALONA - Tel. 93 464.80.27 - Fax 93 464.80.20
AGRAMUNT - Tel. 973 39.21.19

ALBERT PUIG SANTESMASES
XAVI PUENTE VILARDELL
A R Q U I T E C T E S

PELS
PÈLS

PERRUQUERIA

imma guerrero

Tel. 973 39 24 71

Cami de les planes, s/n
25310 Agramunt
Lleida

SERVEI
DE TAXI

JAUME BONET GUARDIA

(ESCAMPA)

C/. Sió, 15 - Tel. 973 39 00 45 - Tel. mòbil 609 35 73 80 AGRAMUNT

Mestres Torronaires des de l'any 1902

ELABORACIÓ ARTESANA
DE TORRONS, MASSAPANS
I XOCOLATA A LA PEDRA
D'ALTA QUALITAT

Botigues: Ctra. Cervera, s/n. Tel. 973 39 00 36
Avgda. M. Jolonch, 51 Fax 973 39 06 90
Obrador: Ctra. Cervera, s/n. **AGRAMUNT - L'Urgell**

Rifa

Els 40 dècims del número 11.750, agraciats amb el quart premi de la rifa de Nadal, van deixar a Agramunt i a Puigverd un total de 120 milions de pessetes, 3 milions per dècim. Els dècims els va comprar, a la localitat del Vendrell, el veí de Puigverd Josep M. Corrales, que els va vendre entre el personal de l'empresa i diversos particulars. Aquest premi va tenir un ampli ressò mediàtic per totes les comarques de Lleida, donat que va ser el més important que hi va recaure, malgrat les grans expectatives de la Bruixa d'Or de Sort. El sorteig del Nen tampoc no afavorí Catalunya i a la nostra Vila es van repartir premis d'aproximació.

El matrimoni Corrales-Gomà s'informa del resultat de la rifa.

Marató de TV3

Diverses entitats agramuntines van col·laborar en la celebració de la ja tradicional Marató que TV3 organitza en favor de la investigació sobre diverses malalties. Aquest any els fons estaven destinats a la lluita en favor dels trasplantaments. El diumenge 12 de desembre aquestes entitats van organitzar diversos actes en el marc de la plaça del Pou. La majoria d'actes i més concorreguts es van fer al matí. La tarda es dedicà a una xocolatada. Van participar en l'organització dels actes, la Creu Roja Joventut, la Peña Cloro, les colles Estol i Espígol, Olla Barrejada i les cobles Riella i Jovenívola d'Agramunt.

Foto superior:
Un marcador anava sumant els donatius.

A l'esquerra, els organitzadors van preparar força activitats.

Estudis històrics

L'organització d'Agramunt i de la Vall del Sió a l'època medieval, és el tema d'un estudi que duen a terme un grup d'estudiants i professors de la Universitat de Lleida i que té el suport i

patrocini de la Diputació i de la Unió Europea. Aquest treball es va incloure en unes jornades sobre història medieval, que es van celebrar el passat mes de desembre a la universitat lleidatana. Per

aquest motiu es van desplaçar fins a la nostra Vila durant tot un dia. Al matí es van presentar diverses ponències a les instal·lacions de l'Institut. Més tard, els participants van visitar els llocs més significatius de la població i després de dinar ho feren al Pilar d'Almenara. Una vegada el treball estigui enllestit s'editarà i ja el donarem a conèixer.

Els participants a la Jornada d'estudis visitant Sta. Maria.

JOSEP BERTRAN

FOTO DENÚNCIA

Aquest pal de la xarxa elèctrica en ple carrer, en un indret tan cèntric i transitat com és l'avinguda d'Agustí Ros, hi és des de fa temps immemorial sense que ningú no li caigui la cara de vergonya. La Companyia ja ho té bé, de més grosses n'hem d'aguantar. L'ajuntament ho permet. Els veïns, ja hi estem acostumats.

«Els Pastorets» i els Escoltes

J.P.R.

Els Escoltes d'Agramunt han esdevingut una entitat cultural i consubstancial al nostre poble.

L'Agrupament Escolta no només promou una colla d'activitats relacionades amb l'escoltisme, que és el quid del seu ser, sinó que sovint organitza activitats lúdiques i culturals que repercuteixen en la nostra vila; la qual cosa és de lloar i admirar. Un exemple d'això fou que l'Associació d'Amics dels Escoltes d'Agramunt, formada majoritàriament pels pares dels nois i noies d'aquesta organització juvenil, va posar en escena Els Pastorets de Josep Mª Folch i Torres els dies 6 i 8 de gener en sessions de tarda i nit, respectivament. L'escenificació d'Els Pastorets va ser molt digna i meritòria, i molt més si es té en compte que la majoria del repertori anà a càrrec de mares i pares que no havien fet mai teatre o molt poques vegades. Molt bé, doncs, pels actors, les actrius i els dos directors que en van saber treure un bon profit.

L'obra de Josep Mª Folch i Torres (un dels autors catalans més populars del segle XX que ha quedat postergat a un segon terme en les literatures) es demostrà que encara és vigent i ben acceptada pel públic. I mostra d'això en són, no només les representacions d'aquests Pastorets que es fan arreu de Catalunya Nadal sí i Nadal també, sinó el gaudi del públic assistent que no parà de riure i aplaudir els acudits d'en Lluquet, d'en Rovelló i de tots els altres personatges d'escena.

El grup dels Escoltes d'Agramunt que va néixer com una associació que podia fer pensar que seria un buf de temporada, s'ha mantingut i renovat al llarg dels temps i ha esdevingut una entitat cultural indispensable i consubstancial al nostre poble. Els vint-i-cinc anys que ara celebren en són un bon exponent. Des d'aquestes humils pàgines, doncs, una felicitació sincera i que per molts anys puguin continuar fent activitats com aquesta.

L'enhorabona! ■

El Guillem ens ha deixat. Des del seu ingrés a l'Hospital Clínic de Barcelona fins avui, han estat una constant les mostres d'afecte, sentiment i admiració. Amb la serenor que dóna el pas del temps volem agrair a les autoritats eclesiàstiques i civils, a tots els convilatans d'Agramunt, a la redacció de SIÓ i al Dr. Jaume Villalta, tot el que heu fet per a ell i per a nosaltres. Gràcies.

Família Viladot

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 973 39 06 01

Fax 973 39 11 51

AGRAMUNT

PALVI

Fabricació d'equips per la recollida i transports de residus

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 973 39 12 48 - Fax 973 39 16 38 - AGRAMUNT

**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONES DE PINTURA CAPITAN

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 39 04 03

AGRAMUNT

ELECTRICITAT A. INVERNÓN

C. del Molí Vell, 9 • Tel. / Fax 973 39 01 76

AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA

E. LLAGUNES

50 anys al seu servei

C/. Sió, 6 AGRAMUNT Tel. 973 39 02 61

**FUNDACIÓ
PRIVADA
ESPAI
GUINOVRT
AGRAMUNT**

**El nou mil·lenni i
la vella calavera**

exposició de JOSEP GUINOVRT

Horari

de dimarts a divendres de 10h. a 13h. i de 16h. a 19h.
dissabte d'11h. a 14h. i de 16h. a 19h.
diumenge i dies festius d'11h. a 14h.
(dilluns tancat)

**Visites concertades i de grups, tel. 973 39 09 04
Plaça del Mercat. Apartat de Correus 62
25310 AGRAMUNT**

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S.A.

Avgda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 973 39 08 62
(Edifici La Torre II)

El mes passat acabava aquesta secció dient que, a poc a poc, la gent s'anava obrint a expressar-se lliurement. Aquesta manera d'actuar anà prenent forma a casa nostra durant els mesos d'abril i maig de l'any 1976 en què tingué lloc un "**CICLE DE CONFERÈNCIES SÒCIO-POLÍTiques**" organitzat (segons un anunci publicat a SIÓ el mes de març d'aquell any), per un "grup d'agramuntins preocupats per les qüestions socials i polítiques".

Per imperatiu d'espai i perquè potser seria excessiu fer un comentari exhaustiu del que foren aquelles xerrades, em limitaré a fer-ne un esbós assenyalant les dates en què s'esdevingueren i els noms i tendències polítiques dels conferenciantes.

7 ABRIL 1976. – JOAN NOVELL I BALAGUERÓ, pagès. Va fer una exposició de l'economia capitalista en el món occidental equiparant la pagesia amb el món tercermundista per la marginació econòmica que sofria. Informà la concurrència amb nombroses estadístiques sobre les produccions i importacions que afectaven el sector rural i que demostraven el gran interès que sentia per tot el relacionat amb l'agricultura a l'ensem que propugnà calien unes millors estructures de serveis, comunicacions, transports i ensenyament. El cronista de l'època qualificà la seva conferència de magistral. Hi assistiren dues-centes persones.

22 ABRIL 1976. – SIMEÓ MIQUEL I PEGUERA, advocat lleidatà i representant de **UNIÓ DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA**. Dissertà sobre "Una opció política pel present" i començà dient que l'acte que s'estava celebrant era eminentment polític i amb tot i que segons les lleis vigents era il·legal, per tolerància del Govern era possible fer-lo ja que comptava amb la corresponent autorització. Animà els assistents a participar en la política local i nacional afiliant-se a un grup o altre. Aclarí que **U.D.C.** no era un partit confessional i totalment autònom respecte els grups Demòcrata-Cristians de la resta d'Espanya. S'aplegaren a escoltar-lo unes cent quaranta persones.

29 ABRIL 1976. – JOAN PRATS I CATALÀ, professor de Dret mercantil a la Universitat Autònoma de Barcelona, parlà sobre "La Democràcia i el socialisme, destí del nostre poble". Pertanyia a un grup polític denominat **CONVERGÈNCIA SOCIALISTA DE CATALUNYA** que, més tard, es convertí en l'actual **PSC-PSOE**. Encetà el seu parlament evocant la figura de l'agramuntí **ENRIC BRUFAU**, mort a l'exili, a França l'any 1966 i autor de la frase "el socialisme és el vent de l'esperança". Confiava, el conferenciant, que amb la consolidació de la democràcia es passaria al socialisme i va remarcar, alhora, que calia ésser català i socialista. Assistiren a la xerrada unes cent-seixanta persones una quarantena de les quals eren foranes.

6 MAIG 1976. – JOAQUIM ARANA I PELEGRÍ. Representant del partit **REAGRUPAMENT SOCIALISTA I DEMOCRÀTIC DE CATALUNYA**, anava acompanyat de dos oradors més: el jove **Xavier Maurel**, que a grans trets va fer un esbós de les fites que el socialisme havia d'assolir per arribar a un Estat democràtic, i en **Vicens Ximénes** que es referí a les lluites que la pagesia havia de lliurar per aconseguir les seves reivindicacions de classe així com també els punts bàsics del programa del seu partit referents a l'agricultura. En **Joaquim ARANA** es posà d'empeus en record i homenatge a la memòria "del gran socialista, fill d'aquesta vila, **Enric BRUFAU**". Continuà l'orador explicant els camins a seguir per arribar a la democràcia, exhortant tothom a ajudar a consolidar-la d'una vegada i per sempre entrant en negociacions si calia, però fent l'advertiment que l'única cosa innegociable era Catalunya. Els varen aplaudir unes dues-centes persones.

13 MAIG 1976. – JAUME FONOLLEDA I ASPERT, d'**ESQUERRA DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA**. Encetà el seu parlament explicant que per al seu partit ser d'esquerra volia dir estar en una busca constant per tal de trobar en cada moment les solucions als problemes que sorgeixin. Aclarí també que no

pretenien ésser els hereus d'**ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA** (partit majoritari l'any 1931), perquè creien que aquell ja havia complert amb la seva missió i llavors les circumstàncies eren unes altres. Preconitzà l'eficàcia de l'economia de lliure iniciativa, però sempre controlada per evitar un monopolisme oligàrquic. Un centenar llarg d'oients acudiren a escoltar-lo.

20 MAIG 1976. – MIQUEL ROCA I JUNYENT, advocat i, llavors, sots-secretari general de **CONVERGÈNCIA DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA**, partit fundat l'any 1974 per una sèrie de grups polítics més o menys afins que, fins a aquell moment s'havien dedicat al que en podríem dir "fer país" però que cregueren havia arribat ja l'hora de, a més a més, fer política. **Miquel ROCA I JUNYENT** és, amb tota seguretat el personatge més conegut de tots els que participaren en aquell Cicle de Conferències, ja que amb el temps es convertí en un dels ponents que elaboraren l'actual Constitució Espanyola i a més fou durant anys, per la seva condició de portaveu del seu partit, actor destacat en les sessions del Congrés de Diputats a Madrid. En la seva intervenció es referí al canvi polític que s'esdevenia (el mot "ruptura" no el trobava massa afortunat), inevitable per aconseguir la democràcia, cosa que no seria assolida plenament a l'Estat Espanyol si no passava pel reconeixement del dret a l'autodeterminació de tots els pobles que el conformen. (Un reconeixement que encara deu estar esperant, dic jo). Dues-centes persones, entre agramuntins i vinguts de fora assistiren a l'acte.

* * * * *

Les cròniques d'aquestes conferències foren publicades a SIÓ durant els mesos de maig i juny de l'any 1976 signades per BERTRAN, que acabava remarcant la correcció, civisme i atenció del públic en totes i cada una d'elles i, reblava, foren "una veritable lliçió política molt clarificadora". ■

Notícies de la Coral

J. Pijuan

J. PIJUAN

Participació del grup mitjà de la Coral Bon Cant a la Marató de TV3.

LA MARATÓ DE TV3

El diumenge 12 de desembre Televisió de Catalunya va realitzar la 8a edició de la Marató, dedicada enguany a la recerca sobre els trasplantaments d'òrgans a Catalunya. Agramunt també va tenir el seu protagonisme amb l'organització, per part de la Creu Roja Joventut, la Colla Estol i l'Associació Juvenil Penya Cloro amb la col·laboració de l'Ajuntament, d'una festa de solidaritat a la plaça del Pou amb la participació de diferents entitats de la vila, entre les quals la coral infantil.

En aquest acte hi participà el grup mitjà de la Coral Bon Cant sota la direcció de la Joana Tolmos amb la interpretació de sis cançons. Tot i que ni el lloc ni el temps que feia eren els més apropiats per a la veu de la mainada, ens vam sentir contents de poder col·laborar, dintre les nostres possibilitats, per aquesta bona causa.

CONCERT DE NADAL

Un cop més, el temple de Santa Maria d'Agramunt es va omplir de joia amb el **Tradicional Concert de Nadal** que van oferir la Coral d'Avui i la Infantil Bon Cant el dia de Sant Esteve com a felicitació d'aquestes Festes Nadalenques. El concert va ser seguit per un nombrós públic que va gaudir plenament dels cants.

Encetà el concert la Coral d'Avui sota la direcció de Ramon Casals que amb acompanyament de piano per la Dolors Ricart interpretaren: **La neu**, de Francesc Vila; **La «Musica» del Gai Jan**, de Francesc Vila; **No-ni-no**, pop. mallorquina; **Dormiu Bon Jesuset**, pop. Alemanya i **L'Àngel i els Pastors**, pop. catalana.

Seguidament actuà el grup petit de la Coral Bon Cant interpretant: **Llimones de Sant Jeroni**, harm. per Francesc

J. PIJUAN

Actuació del grup petit de la Coral Bon Cant.

◀ Crespi; **Demà arriben els Reis**, pop. Alemanya; **La granoteta**, pop. Sueca i **Escolteu l'Àngel**, popular. Acompanyats al piano per l'Anna Baltral.

El grup mitjà, acompanyat al piano per la Dolors Ricart, ens oferí les següents cançons: **Sant Josep fa bugada**, trad. catalana (Rosselló) harm. per Josep Crivillé; **Cançó de bressol**, de Joan Josep Blay; **Josep fa gran festa**, popular i **Lucky Luck**, del Club Súper Tres.

L'actuació del grup gran de la Coral Bon Cant va donar per finalitzat el concert de Nadal d'enguany. Ens interpretà amb acompanyament de piano per la Dolors Ricat: **Cigne blanc**, cànon; **A la nanita nana**, cançó de bressol castellana, arranjament de Norman Luboff; **Ding, dong! Merrily on high**, pop. anglesa i **Kukaburra**, trad. d' Austràlia. La direcció de la coral infantil va anar a càrrec de la Joana Tolmos.

Quan arriba el Nadal s'obre tot un món d'il·lusió i confort. Per uns instants modifiquem el nostre tarannà de cada dia i ens embolcallem amb el vel del Nadal. Excloem el dolor, la tristesa i el desamor dels nostres cors i tanquem els ulls a una realitat que durant i després d'aquestes festes continuarà existint.

La Coral ens va transmetre amb el seus cants el missatge del Nadal: pau, amor i felicitat. Fem que aquest missatge es mantingui viu en els nostres cors perquè el Nadal no ha de ser solament un dia ja transcorregut, sinó que tots els dies de l'any han de ser Nadal, per tots nosaltres i per tots aquells que no han celebrat mai un Nadal amb pau, amor i felicitat. ■

Actuació del grup mitjà de la Coral Bon Cant.

Actuació del grup gran de la Coral Bon Cant.

SASTRERIA CONFECCIONS **FIBAL**

Com sempre, els ofereix l'última novetat amb la màxima qualitat.

Plaça del Pou, 14 AGRAMUNT Tel. 973 39 07 36

L'Espiga llibreria papereria

Plaça del Pou, 2 AGRAMUNT

Tel. i Fax 973 39 04 25
Tel. part. 973 39 24 72

SERVI 10

LLOGUERS

PISOS

- C/. Sió. 5 habitacions. 2 banys. Calefacció.
- C/. Jaume Mestres. Àtic.
- C/. Ronda Comtes d'Urgell.
- C/. Sant Joan.
- C/. Canal.
- C/. Jaume Mestres. Moblat.
- C/. Baixada del Mercadal.

LOCALS COMERCIALS

- Estudis Nous.
- C/. Convent. 13 x 12 m.
- Carrer Castell.
- Ctra. de Cervera.
- C/. Sabateria. Semi-nou.

PARCEL·LES

- Parcel·les zona Clos.
- Parcel·les a Ossó de Sió.
- Parcel·les Ronda Molinal.
- Parcel·la a les Ventoses.
- Parcel·la Raval de Puigverd.

VENDES

CASES

- Casa de pedra a Montclar.
- Casa + Terreny a les Ventoses.
- Casa Plaça del Mercadal.
- PREIXENS: Casa amb terreny i piscina.
- Casa a Mont-roig.
- Tàrrega Plaça de les Nacions.
- Casa amb terreny a les Puelles.
- Casa Plaça del Mercadal.

PISOS

- Artesa de Segre. Acabats 1ª qualitat.
- **OPORTUNITAT. C/. Teixidors.**

PROMOCIÓ PISOS V.P.O.

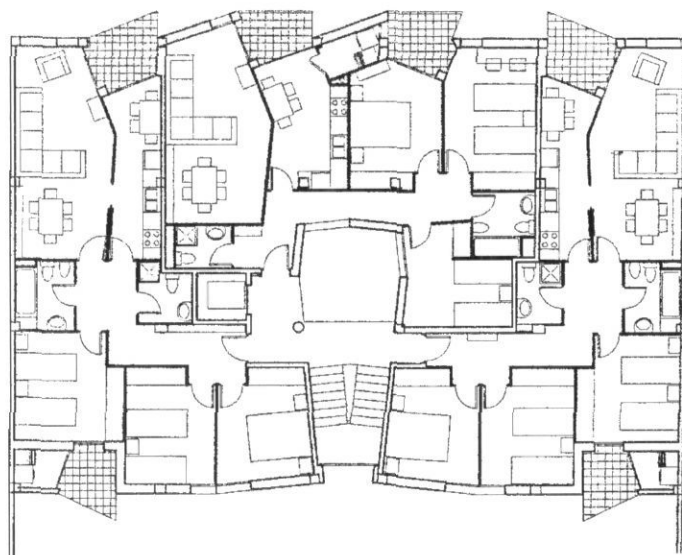
C/. PAU CASALS - C/. DEL CLOS
HIPOTECA 4'65 %

Calefacció individual a gas

Zona ajardinada interior

Pàrquings 1 i 2 vehicles

Acabats de qualitat

ADMINISTRACIÓ DE PISOS i COMUNITATS

Tel. i Fax **973 39 23 24**

Penya Cloro

El passat mes de desembre s'encetava la nostra segona temporada; una segona temporada que, podeu estar-ne segurs, afrontarem amb la mateixa il·lusió i ganes del primer dia. L'inici d'aquesta ha estat molt gratificant, ja que les dues primeres activitats han estat, per a nosaltres, molt especials. La primera d'elles, la vam organitzar junt amb la Colla Estol i Creu Roja Joventut i va ser la col·laboració amb la «Marató de TV3». La segona, va consistir en una sortida per a veure la

L'inici d'aquesta temporada ha estat molt gratificant, ja que les dues primeres activitats han estat, per a nosaltres, molt especials.

selecció catalana de futbol a l'Estadi Olímpic. Tot seguit, us en parlarem més detingudament.

Com hem comentat, la primera de les activitats, va ser la participació en la «Marató de TV3» –dia 12 de desembre–, la qual enguany recollia diners per a la recerca en el tema dels transplants d'òrgans. Els actes es van centrar a la plaça del Pou, on de deu del matí a sis de la tarda, s'hi van instal·lar unes

urnes disposades a rebre la major quantitat possible de donatius. A més, durant tot el dia hi van haver actuacions per a tots els gustos. A les onze del matí hi va haver una cantada a càrrec de la Coral; tot seguit, l'Olla Barrejada s'encarregà d'animar els més petits. A la una del migdia, van actuar les Cobles d'Agramunt, amb ballada de sardanes a càrrec de la Colla Estol. A les cinc de la tarda, va ballar la Colla Espígol. I, finalment, a les sis de la tarda, hi va haver una xocolatada popular i l'esperat recompte final, el qual

situava el marcador per sobre el quart de milió de pessetes...

Des d'aquí volem agrair la solidaritat de tots els que aquest dia no us ho vàreu pensar, i sortíreu al carrer per aportar el vostre «gra d'arena». També agraiem la col·laboració de tots els grups que van actuar, del

Miquel Castro i de la Magda de «Cal Xela». Finalment remarcar, una vegada més, que l'activitat va ser organitzada conjuntament amb Creu Roja Joventut i Colla Estol, amb qui va ser un plaer treballar.

Anem a parlar ara de la sortida per veure la selecció catalana de futbol. Aquesta és una activitat molt especial per a nosaltres, ja que era la segona vegada que l'organitzàvem, a l'igual que

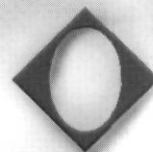

l'any passat. Aquesta sortida, va tenir lloc el passat 23 de desembre, data en què la nostra selecció s'enfrontà a la de Iugoslàvia. Durant el partit ningú no va parar d'animar els catalans, que al final s'imposaren als iugoslavs per 1 a 0. La veritat, amb aquell ambient era difícil no guanyar... Esperem que l'any vinent torni a celebrar-se aquest esdeveniment; nosaltres segur que hi tornarem a ser.

Bé, per últim, només queda desitjar-vos a tots un bon any 2000 i una bona entrada al nou mil·lenni. Fins aviat. ■

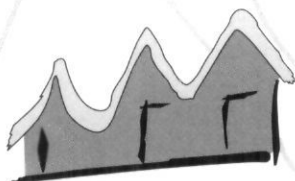
Agramunt
T. 39 01 42

**Banquets
de
Boda**

Restaurant, Saló de Ball, Discoteca, Terrassa...

una gran
gamma
de
serveis
al seu
abast

FINQUES AGRAMUNT SL

GRUP SERVIMUNT

CONFÏ EN NOSALTRES. SOM PROFESSIONALS AMB EXPERIÈNCIA

C. Àngel Guimerà, 26, baixos 25310 Agramunt Tel. 973 39 21 22 · 973 39 17 34 Fax 973 39 21 22
E-mail: finquesagramunt@dragonet.es <http://www.dragonet.es/users/d2998>

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
LLUÍS DOMÈNECH AMADÓ

ARQUITECTES

C/. Sió, 10, 2n pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 973 39 21 25

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

MASSIMO PACITTI

DECORACIONS

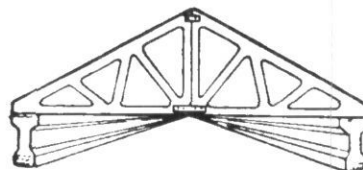
- Pintura industrial i decorativa
- Especialitat estucs italians.

(Demani pressupost
sense compromís)

C/. Institut, 30 1r, 2a
Tel. 973 39 24 40
Fax 973 39 01 15

AGRAMUNT
(Lleida)

PRETENSATS

CUÑAT, S.L.

Avgda. Catalunya, 13 Tel. 973 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Segle XX: La demografia

Lluís Pons i Serra

Tal com vam dir el mes passat, començarem a passar balanç del segle XX a la nostra vila i, en primer lloc, parlarem de la Demografia: de la gent, dels agramuntins.

En encetar el segle XX al municipi d'Agramunt –inclosos Mafet i Almenara Alta– hi residien 2.453 persones, i com veurem més endavant, tots eren del país.

A partir d'aleshores, la tendència sempre ha estat a augmentar el nombre d'habitants, amb algunes oscil·lacions principalment a conseqüència de la guerra civil 1936-39. Ara som a l'entorn dels 5.000 habitants.

Fou amb l'arribada dels refugiats de guerra, a finals de l'any 1936, quan vam començar a conèixer una colla de gent que parlava castellà...

Dic a l'entorn, sense concretar, perquè una cosa són els habitants de dret i una altra els habitants de fet. Són una colla de persones procedents de la comarca que viuen a Agramunt –habitants de fet– però que estan empadronats al seu poble d'origen, en el qual figuren com a habitants de dret. Si deixem de banda aquestes filigranes legals,estic ben persuadit que són més de cinc mil persones les que cada nit dormen a Agramunt.

Però els canvis demogràfics ocorreguts al llarg del segle XX no són solament quantitius, n'hi ha uns altres encara més importants, com per exemple les migracions, en un o altre sentit: gent d'Agramunt que se n'han anat a viure fora i gent de fora que han vingut a viure a Agramunt. Són aquests darrers els que

en realitat han fet augmentar la població, perquè si haguéssim de confiar només dels que neixen, no hauríem anat gaire lluny; els que vénen al món ja fan prou si compensen la baixa dels que han deixat aquesta vida.

Les persones que vàrem viure la guerra civil 1936-39 tenim la tendència a posar fites al temps prenent per base aquella convulsió. I per datar un fet, sovint parlem de l'abans i del després de la guerra. Per la majoria dels actuals agramuntins aquesta referència no té gaire sentit, perquè aleshores encara no hi eren, encara havien de néixer. Però des del punt de vista històric sí que té

sentit aquesta fita, sobretot en té pel que fa a les migracions.

Fins a la guerra, la immensa majoria de les famílies que havien vingut a residir a Agramunt, procedien de la nostra comarca o de les comarques veïnes. Es podien comptar amb els dits de les mans les famílies establertes a la vila que procedien de fora de Catalunya. Òbviament deixem de banda els funcionaris de pas, com per exemple la Guàrdia Civil.

Fou amb l'arribada dels refugiats de guerra, a finals de l'any 1936, quan vam començar a conèixer una colla de gent que parlava castellà; però ací només hi eren circumstancialment i, a part alguna excepció, tots retornaren al seu lloc d'origen una vegada acabada la guerra.

Pels motius que tots sabem, l'arribada

massiva d'immigrants d'altres indrets d'Espanya –principalment d'Andalusia i Extremadura– fou dels anys quarantes en endavant. Són famílies que han arrelat a casa nostra i que ara, tant els originaris com els seus fills i néts, són uns agramuntins més.

Les diferències entre aquests novinguts i els que en podríem dir «agramuntins vells», no eren excessivament remarcables: tots ens enteníem parlant en castellà, tots teníem la nacionalitat espanyola i tots, amb més o menys devoció, érem oficialment catòlics. Però ara, cada dia són més colla els que vénen de més lluny, que parlen un altre llenguatge, que tenen un aspecte exterior diferent, i alguns fins i tot una altra religió.

Per la meua part no hi ha res a dir, totes les persones es mereixen un respecte i els agramuntins sempre hem estat comprensius i hospitalaris; però no deixa de ser una novetat a la qual ens hem d'anar acostumant.

Si d'ací a cent anys encara es publica la revista SIÓ i els agramuntins d'aleshores estan prou d'humor per passar balanç al segle XXI, segur que podran explicar moltes coses que ara ni tan sols ens imaginem. ■

VULCANIZADOS
IBARZ

Ctra. de Tàrrega, s/n. - Tel. 973 39 07 34
25310 AGRAMUNT

**Aquest hivern,
dóna canya al mono**

**Canvi d'oli i revisió general
per 4600* Ptes.**
Mà d'obra, IVA inclòs
**I a tu t'equipem DE FRANC
per al fred.**

* Oferta vàlida per als
següents tipus d'olis:

- 15 W 40
- 20 W 50

GRATIS
un impermeable.

La nostra revisió general inclou la pre-ITV

Oferta vàlida fins exhaurir existències.

Menú Musical Mensual

Marcel Simó

1r Plat

I AM THE WALRUS

(With heroes & friends; 1998; Jim Carrey & George Martin)
gust a rock

2n Plat

MAKING PLANS FOR NIGEL

(Fossil fuel; 1996; XTC; britànics)
gust a punk-rock

Vi de la Casa

SENTADO EN EL MUELLE DE LA BAHÍA

(Grandes éxitos y rarezas; 1998; Manolo Tena, espanyol)
gust a soul-rock versionant un tema de OTTIS REDDING

Postres

ON OVERY STREET

(Sultans of swing (the very best of...); 1998;
Dire Straits; britànics)
gust a rock

Cafè

THE TIME MACHINE (PART 1)

(THE TIME MACHINE; 1999; Alan Parsons; britànic)
gust a rock-simfònic-electrònic

Licor

SLEEPING JIVA / TATTVA

(K; 1996; Kula Shaker; britànic)
gust a rock amb sons asiàtics

Com llegir:

Plat: cançó
Ingredients: (àlbum; any; intèrpret, nacionalitat)
gust a: estil musical

A qui el vulgui degustar els diumenges de 21:00 a 21:30; cada mes un menú diferent, prova'l a **Ràdio Sió** 107.9 FM.

Què és això del CAU?

CAU

La branca de Trucs és la branca més gran de l'Agrupament. Està formada per nois/es d'entre 17 i 19 anys i un animador. La seva tasca no és la mateixa que la que fa un cap en les branques més petites, sinó que ell s'intenta incorporar i actuar com un truc més, però també ens marca les pautes i ens orienta en les nostres activitats.

Els trucs ens reunim cada dissabte al CAU amb la intenció de passar unes hores diferents, trencar la rutina de cada dia. Aquesta branca consta de dos anys. Durant aquests dos anys fem activitats diverses: xerrades, algun taller de llarga durada, projectes,... El nostre animador ens ajuda i ens intenta transmetre les nocions bàsiques per arribar a ser un bon cap. Les nostres activitats són més complexes que les que realitzen les branques més petites. Les branques petites fan les seves activitats encarades a gaudir jugant; en canvi nosaltres aprofundim més, realitzem projectes de més envergadura i amb una finalitat altruista.

Aquest any, un dels projectes que estem duent a terme, és el de construir alguns dels materials o estris que faran falta de cara a les branques que s'instal·lin a la nova casa del CAU. Per tal de subvencionar el nostre projecte estem preparant un recull de fotografies que reflecteixen les activitats que al CAU es realitzen, com: jocs, companyerisme, respecte a la natura,... Aquestes fotografies participaran en un concurs que es realitza a nivell de l'Agenda Jove.

Des de la branca de trucs, aprofitem aquest espai per anunciar-vos que si teniu algun moble vell que voleu llençar, ens ho féssiu saber, ja que nosaltres en podríem fer ús i aprofitar-lo. També animem tothom, grans i petits, a apuntar-vos al CAU. Nosaltres sempre treballem amb il·lusió i intentem fer-ho el millor possible. ■

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

CARTA DE L'URGELL

El 30 de desembre es va aprovar el pressupost de l'any 2000. Tots els grups polítics van acceptar d'endegar el pressupost; per part de l'equip de govern de CiU i dels representants del PP i AIPN amb els seus vots afirmatius i per part de la resta –PSC i ERC– amb la seva abstenció.

Aquesta pràctica que es dona al Consell Comarcal en els darrers anys posa de manifest un tarannà de diàleg entre tots els grups polítics, i des de la natural discrepància hi ha un sentit positiu en el fet de donar un vot de confiança. D'aquesta manera, el que cal és mantenir una línia d'informació i de transparència entre tots per poder assegurar una bona convivència política.

El pressupost aprovat puja a nou-cents cinc milions de pessetes, tres-cents noranta-un dels quals són per invertir a la comarca. Les partides que més sobresurten són, en primer lloc, la previsible continuació de les obres del monestir de Vallbona per un import de cent vuitanta-dos milions, gràcies a l'aportació del fons de l'u per cent cultural del Ministeri de Fomento.

En segon lloc, la posada en marxa del pla d'asfaltat de camins de la comarca i que són el de Bellpuig - Preixana - Sant Martí, el d'Anglesola a Bellpuig, el de la Fuliola a Almenara Alta, i el de Castellserà - la Fuliola - el Tarròs - Tornabous, amb un import de cent nou milions en total. Hem de destacar també l'acabament, per fi, de la carretera de Tàrrega - Preixana per un import de vint milions, la tercera fase de la canonada de la vall del Corb per trenta-vuit milions i altres obres fins a sumar el total indicat al principi.

El Consell Comarcal gestiona, a més a més, el pagament d'obres de diversos ajuntaments de la comarca, per un import de dos-cents milions de pessetes més. Aquests diners ens arriben de la Generalitat i de la Diputació de Lleida amb un destí que no podem canviar.

Restant tot l'anterior al pressupost inicial, queda el pressupost propi del Consell que ascendeix a cinc-cents tretze milions, una quantitat lleugerament inferior a la de l'any passat. El que anem guanyant, any darrere any, és un millor diàleg entre els ajuntaments de la comarca.

A totes aquestes xifres cal sumar-hi els pressupostos dels organismes comarcals que són l'empresa Urgell Net SA i el consorci de l'abocador comarcal, que sumen cent vint milions més i que sumats als del Consell donen una quantitat total de mil vint-i-sis milions de pessetes.

En conclusió, tot i que aquests diners haurien arribat igualment als ajuntaments de la comarca, el fet de poder gestionar-los en conjunt per mitjà del Consell redueix possiblement cost d'administració i millora la qualitat del servei que podem oferir sobretot als nostres petits municipis. Som una institució jove i cal cercar el nostre lloc dins la gestió del territori al costat dels ajuntaments. El pla de camins és un bon inici, modest però important per obrir el diàleg de veïnatge entre tots els municipis de la comarca.

Pere Grau i Buldú

Sense daltabaixos importants

A. Ponsa

Gran enrenou el que s'ha viscut no ja aquestes setmanes sinó els darrers mesos des que començà la febre mil·lenarista. Una febre que va treure el cap sense avisar per endavant, la qual cosa ens ha demostrat, una vegada més, que la superstició fa acte de presència en qualsevol lloc i en qualsevol moment. I el bo del cas és el foc creuat que des de fa més d'un any s'han estat llençant els del bàndol que creuen que el mil·lenni comença aquest any 2000 i els del bàndol, per cert més nombrosos, que creuen que no ho farà fins a l'any vinent.

De fet, penso que no ens hauria de preocupar massa si tenen la raó els uns o si la tenen els altres, i allò que sí que ens hauríem de preguntar sincerament és: és tan dolent el que deixarem al darrere nostre? Serà molt millor el que ens espera?

El progrés de l'home segons en quins camps no és tan ferm ni decidit com pot semblar a simple vista. La medicina ha avançat meravellosament, però, malgrat tot, les guerres poden resultar devastadores, i matar en pocs segons totes aquelles vides que tants esforços costa a la ciència mèdica de salvar. La gent ha entès molt bé que treballar és un deure, però, per damunt de tot, també és un dret; i per altra part, té ben clar que treballant mai no s'enriquirà, i que per fer-ho s'han de seguir altres viaranyos poc dignes de lloança.

A les celebracions del dia 31 de desembre se'ls va donar una significació molt especial que ha servit de molt poc llevat d'incrementar amb excés el preu de les factures que es van pagar aquella nit pels sopars i tot el reguitzell de festes que s'hi van incloure. Ja se sap que el consumisme ho aprofita tot per tal de treure'n sucosos profits.

En aquest món tothom busca nous al·licients per trencar l'avorrida quotidianitat, i una de les maneres amb què ho fa és donant a certes dates un significat il·lusori, tot plegat per sortir de les rutines més irrissòries amb què creiem que transcorre la vida.

Tanmateix aquells són dies que tenen per a cadascú el significat que els vulgui donar, perquè les dates especials són d'aquesta condició: tant poden engrescar com portar a sentiments nostàlgics d'enyorança o de tristor.

Feia temps que els mitjans de comunicació s'encarregaven de fer-nos esperar el 2000 amb tantes expectatives que n'hi havia per a tots els gustos. Ara, quan s'ha fet el traspàs, tot segueix més o menys com sempre, tret de petits incidents informàtics. Res no canvia si no ho fan els ulls que s'ho miren quan s'entesten a veure-ho diferent.

En qualsevol moment es poden fer bons propòsits, tant se val una data especial o no, el cert és que ni els anys ni els mil·lennis no porten res que no ens proposem aconseguir amb fermesa.

Pot ser que l'única diferència la notem en escriure els quatre nous dígitos de l'any que hem estrenat. ■

Carta als Reis

Joan Puig

Benvolguts Mags d'Orient: En primer lloc us demano que porteu la pau a tots els racons del món. Ja sé que no és pas senzill, però és que se'm trenca el cor quan per la televisió veig com encara hi ha homes que volen fer valer la força de les armes. Des del dia que els sobirans russos van decidir atacar una part del seu "propi" territori, Txetxènia, amb el subterfugi de voler eliminar terroristes, sento una angoixa indesxifrable. Aquests dies nadalencs, quan miro les notícies i diuen que l'exèrcit rus està a punt de donar el cop definitiu, em sento com si fos un txetxè més, em sento del bàndol dels febles en la batalla i, a voltes, no puc estar de plorar per dins i maleir la mala sort que hem tingut tots aquells que som de pobles petits i febles.

Us demano també que els humans tinguem consciència de les limitacions del nostre planeta; una terra que, si no la vetllem curosament, no servirà ni per acollir convenientment els fills dels nostres fills.

També voldria que portéssiu tolerància i respecte entre els homes, perquè estic comprovant que la gent no és racista ni intolerant quan no hi ha problemes amb el veí, però en el moment que esclata algun insignificant malentès, llavors la intolerància i el rebuig d'altri s'encenen talment una regatera de pólvora.

Desitjaria també que repartíssiu un xic més d'estimació i amor entre tots els homes i dones i, sobretot entre els polítics i gent poderosa, ja que així potser ajudaran els països més desvalguts. A veure si les diferències entre rics i pobres van minvant fins al punt que els del capdavant tinguin, almenys, totes les necessitats bàsiques cobertes.

Em faria molta il·lusió que la cultura i l'ensenyament poguessin arribar a tots els infants. Que no hi hagi nens que no tinguin un bon ensenyament. Per altra part, que els alumnes siguin educats i respectuosos amb els mestres i que, quan vinguin a l'escola, tinguin ganes d'aprendre i no pas de prendre el pèl al professor o als amics.

Encara que sé que és molt difícil, m'agradaria afegir a aquesta llista que totes les malalties greus com el càncer, la sida, etc. siguin vençudes pels investigadors, de manera que molt aviat les puguem eradicar.

També vull que tots els terroristes que hi ha en el món depoin les armes per sempre i que emprin altres camins, com poden ser les paraules, per tal d'assolir els objectius que ells puguin defensar. Això també voldrà dir que els més grans, que sovint estan darrera la carcassa dels poderosos estats, han d'ésser magnànims i estar disposats a donar la mà als intransigents per tal que es puguin construir els ponts del diàleg.

Això és tot, estimats Reis. Jo, per la meva banda us prometo que em portaré bé. ■

...i amb una guitarra cantarem cançons

Escola Municipal de Música

J.M. PUJAN

La intervenció de la cobla Riella fou un dels moments més emotius de la cerimònia d'enterrament d'en Guillem Viladot.

J.M. PUJAN

Les agrupacions musicals de la nostra Vila celebraren Santa Cecília amb una missa cantada.

Diu en Joan Amades: Per Nadal el poble se sent músic, i llavors brolla la cançó en el seu esperit. Per festejar l'esdeveniment del Nadal, ve a flor de llavi la cançó espontània i fresca; el poble, amarat d'emotivitat i d'alegria, expressa tot un sentiment artístic profund i racial emanat de manera innata.

Aquest text, escrit l'any 1949, continua encara ple de vigència. Tot i que el Nadal s'aprofita cada dia més com un gran aparador per tal d'afavorir el consumisme, tot i que gràcies (o per culpa) dels mitjans de comunicació anem incorporant costums i tradicions foranes, l'anomenat esperit del Nadal continua vigent, i el seu signe d'identitat més significatiu segueix sent la música. Tal vegada perquè l'emotivitat que ens desvetllen aquests dies és difícil d'explicar-lo en paraules, i aquí és on intervé la música com a llenguatge dels sentiments que és. Els concerts proliferen arreu, les programacions de televisió i ràdio s'omplen de música, agrupacions culturals de tota mena realitzen espectacles amb la música com a protagonista, l'edició de gravacions de tot tipus, però preferentment de música de Nadal, arriba a tots els estils i formes d'agrupacions instrumentals... Aquest ambient es viu d'una manera especial a l'escola; és, de fet, el millor moment per incidir en la formació de la sensibilitat dels infants a través de la vivència del que representa el Nadal, i sobretot a través de la música.

Aquí a Agramunt és especialment evident aquest protagonisme musical; es comença ja durant el Parc de Nadal, en què des de fa dos anys un grup de nois

◀ i noies realitzen una cantada de nades a les escales de l'església. El col·legi Mare de Déu del Socors omple de música el Casal des de fa una colla d'anys, en la seva vetllada nadalenca; de la mateixa manera que el col·legi Macià-Companys ho fa al Foment. L'Institut també posa música al Nadal a través d'actuacions dels seus propis alumnes, enguany ho feren l'últim dia del trimestre, al Casal. Naturalment, l'Escola Municipal de Música i la Coral d'Avui i Bon Cant són les entitats que més explícitament dediquen les seves actuacions a la música del Nadal. Cal remarcar que la Coral és la degana de les entitats musicals agramuntines, la seva continuïtat és el fruit de molts esforços, però especialment de la dedicació d'en Ramon Casals.

El concert de Nadal d'enguany de l'escola de música, va ser dedicat a la memòria d'en Guillem Viladot, el qual era un reconegut melòman, i que va donar nom a la Cobla Riella. En aquest concert es va fer una preestrena de la que serà la tercera cobla agramuntina, a més de les acostumades actuacions dels diferents grups de conjunt instrumental, de l'orquestra de cambra i dels grups corals. L'orquestra de Cambra realitzà una actuació per a tots els alumnes de primària d'Agramunt l'últim dia lectiu del primer trimestre. Després vingué el Patge Karim, que fou rebut pel grup d'animació Olla Barrejada, que va muntar un espectacle basat en les nades més tradicionals.

La Cobla Jovenívola d'Agramunt oferí un concert a la veïna població de Balaguer el dia 1 de gener. Fa uns anys, les dues cobles agramuntines celebraren conjuntament un concert el dia de Reis, al Casal; però malgrat l'èxit del mateix, aquella iniciativa no va tenir continuïtat.

Molts fan vots perquè aquesta sensibilitat que ens amara els dies de Nadal, sigui vigent durant tot l'any. Tan de bo així sigui, perquè si l'esperit del Nadal perviu, la música hi surt guanyant... o a l'inrevés, com vulgueu.

J.M. PUJAN

La cantada popular de nades va cloure el segon Mercat de Nadal.

J. ROVIRA

La nova cobla agramuntina va fer la seva preestrena en el concert de Nadal de l'EMMA.

Al marge de les actuacions musicals estrictament nadalenques, també volem remarcar la missa cantada per celebrar Santa Cecília: un cor integrat per cantaires de diferents entitats musicals i l'orquestra de cambra s'encarregaren de retre homenatge a la patrona dels músics.

La Cobla Riella, per la seva banda, va intervenir en la cerimònia de l'enterrament d'en Guillem Viladot, per tal de retre homenatge a l'autor del seu nom. Encara que la millor manera de servir el seu record és que continuïn duent-lo amb dignitat durant molts anys en totes les seves actuacions arreu de Catalunya. ■

Gestoria Feixa

Estudis Nous, 4 Tel. 973 39 06 31 - Fax 973 39 23 07 AGRAMUNT

AGF UNIÓN FÉNIX

- Assessoria Fiscal, Laboral i Comptable.**
- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials.**
- Una gamma d'assegurances a la teva mida.**

PODÒLOGA

Tere Torné Cortés

- *Durícies, ulls de poll,...*
- *Afeccions dels peus*
- *Afeccions de les ungles*
- *Plantilles correctores*
- *Ortesis de silicona*

HORARI:

Dimarts, dijous i divendres: Tardes de 15'30 a 20'30 h.
Dimecres: Matí de 9 a 13 h. i tardes de 15'30 a 20'30 h.
Dissabtes: Matí de 9 a 13 h.

Horari a convenir.

Avgda. Catalunya, 12, 1r, 1a • Telèfon 630 95 81 68
AGRAMUNT

PINTURA DECORATIVA I INDUSTRIAL

Vladimir Triquell Cases

C/. Baixada del Convent, 9
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Teléf. 973 39 16 55
Mòbil 639 33 49 27

DISTRIBUCIONS FARRÉ & SERRANO S.L.

carbòniques • vins • caves • licors • lots d'empresa

Estudis Nous, 19 - Tel. / Fax 973 39 01 64 - AGRAMUNT

Tallers Bertran, S.L.

**GRUP
VOLKSWAGEN**

Més de 200 vehicles d'ocasió
a la seva disposició procedents
de la Red Seat - Audi - VW - SKODA

Av. de Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 Fax 973 39 03 24

92 anys d'història de la sardana a la Vila d'Agramunt (II)

Paulí Ribera

Primer concurs provincial de la Vila d'Agramunt, el dia 15 de setembre de 1947. Colla Roselles del Sió. D'esquerra a dreta: Josep Marquilles, Carme San Agustín, Josep Padullés, Carme Rosell, Josep Garriga, Mª Teresa Flaquer, Antoni Garriga i Socós Soldevila.

Tal com es va assabentar el mes passat, en el seu inici l'any 1907, la sardana a la nostra Vila no va ser pas massa ben rebuda per tothom, i tot i que s'hi posà la primera «pedra» agafà un caire molt lent. De fet, ens hem de sentir orgullosos que en aquella època en què els mitjans de comunicació eren mínims, quan quasi tota la gent viatjava amb carro o tartana, pocs diners, sense ràdio, no gaires estudis i gens de televisió, ja en sortís alguns/es persones de socarel, i que de moment es desconeixen els noms dels qui foren els primers dansaires, crec que ens n'hem de congratular per la seva temptativa.

Ja de molts anys hem sentit dir que Agramunt musicalment ha estat, de sempre, una població dotada de bons instrumentistes i ves, qui havia d'apuntar que fossin músics els qui tiraren la sardana endavant. Es corria cap a l'any 1924, i

quan la Societat de La Barretina estava situada al carrer de la Sabateria, concretament on ja fa bastants anys s'hi troba la botiga d'en Jaume Bonet (cal Teixidor),

un músic d'aquell temps, en Ramon Aldavó, que a més també era fuster, com la majoria de músics que tenien doble professió, s'oferí als joves que formaven part de la comissió de festes de l'esmentada Barretina a ensenyar-los a ballar, comptar i repartir la bella dansa.

Aquesta oferta l'acceptaren de molt bon grat i tot seguit començaren l'aprenentatge. Els primers joves que van emprendre aquella experiència foren: Pau Bernaus (Jueves), Miquel Escolà (Miquelet Carreres), Josep Garriga (Sense por) i Josep Cahelles i Ripoll que encara és ple de vida, i als seus quasi noranta-cinc anys tot em fa sospitar que és el sardanista més veterà en actiu, no solament de les comarques de Ponent, sinó que també ho és del Principat. El que no queda gaire clar és quines foren les primeres noies d'aquells temps que s'atreverien a puntejar-la, perquè tots sabem que la sardana és una dansa mixta i no vulguem caure en la utopia que només fos cosa de quatre, quan a la realitat s'ha pogut comprovar al llarg dels anys que a les ballades hi predominen les dones.

Una vegada acabat l'aprenentatge, potser millor caldria dir quan es veieren segurs d'ells mateixos, alguns d'aquests joves ben entusiasmats prengueren la decisió d'ensenyar-ne als veïns de les poblacions de Castellserà, la Fuliola, Tornabous i la Guàrdia d'Urgell, entre altres. ■

Josep Cahelles en la ballada del 15 d'agost de 1999 a la plaça del Mercadal.

PAULÍ RIBERA

JORDI SERA

ARTESÀ XARCUTER

**ESPECIALITAT EN PORC CASOLÀ
LLONGANISSA SECA
PERNILS I EMBOTITS**

Carrer de Sant Joan, 7 • AGRAMUNT • Telèfon 973 39 01 85

ESPORTS

- Xandalls
- Sudaderes
- Forros Polars
- Polos
- Equipacions
- Guants
- i...

Avgda. Jaume Mestres, 21
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel./Fax 973 39 21 73

SERVEIS

- Consumibles •
d'Informàtica
- Material •
Papereria
- Material Escolar •
- Fotocòpies •
- Fax •

Serralleria Figueres

**JAUME FIGUERES JUMELA - C. DELS HORTS, 6
25310 AGRAMUNT - TEL. 973 39 10 12**

FLECA • PASTISSERIA
JA. Ricart

C/. Sió, 33 - Tel. 973 39 02 79
Avgda. Agustí Ros, 46
C/. Pompeu Fabra, 2 - Tel. 973 39 20 64

AGRAMUNT

CLÍNICA DENTAL

Montse Corrales Gomà
Jordi Freixes Gil

(Odontòlegs)

HORARI:
DILLUNS, DIMARTS,
DIMECRES, DIVENDRES
(de 9h. a 13h. i de 15:30 a 20:30)
DISSABTE (de 9h. a 13 h.)
Hores a convenir.

Avgda. Agustí Ros, 2, baixos
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. / Fax 973 39 17 49

*HOTEL * BAR
RESTAURANT*

BLANC & NEGRE 2

Ctra. Cervera, s/n.
25310 AGRAMUNT

Tel./Fax 973 39 12 13
(3línies) Urgell

Tendals façana i camió
Tapisseria - Cortinatges
Matalassos
Persianes - Mosquiteres
Retolació adhesiva

Av. Marià Jolonch, 38 25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 39 06 37 Fax 973 39 21 92

Torronaires des de 1775...

La tradició d'Agramunt®

**TORRONS • MASSAPANS • XOCOLATES
CAMELS • CONFITS**

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 973 39 06 07

El viure secret

R. Bernaus

BLÀVIA, Màrius. *El Viure secret*

Edita: Pagès Editors, Lleida 1999.

Col·lecció *Lo Marraco*. 261 pàgines. Preu: 2.000 pessetes

Fins ara havíem pogut gaudir de les dues novel·les publicades pel Màrius: *L'illa dels morts* (1995), premi «Ciutat de Mollerussa», i *La llum de l'abisme* (1997). Dues obres notables no solament per la trama i l'argument tan elaborat, sinó també, i sobretot, pel llenguatge tan ric i matisat que els dona, en paraules de Josep Vallverdú, «un vernís especial».

Últimament, a la revista SIÓ, hem pogut llegir mensualment uns articles seus en què reflexionava sobre temes diversos i que li donaven un to especial i una categoria intel·lectual, potser no prou valorats pel gran públic. Ara tots aquells escrits i molts més, que havien estat redactats entre el gener de 1997 i el juliol de 1998, apareixen reunits i ordenats en aquest llibre.

El viure secret, més que un dietari íntim, és un conjunt d'assaigs, pacientment documentats de forma erudita, sobre molts temes que plauran en gran manera a aquells que vulguin reflexionar sobre els més variats aspectes del viure i de l'entorn quotidià de l'autor i de nosaltres mateixos:

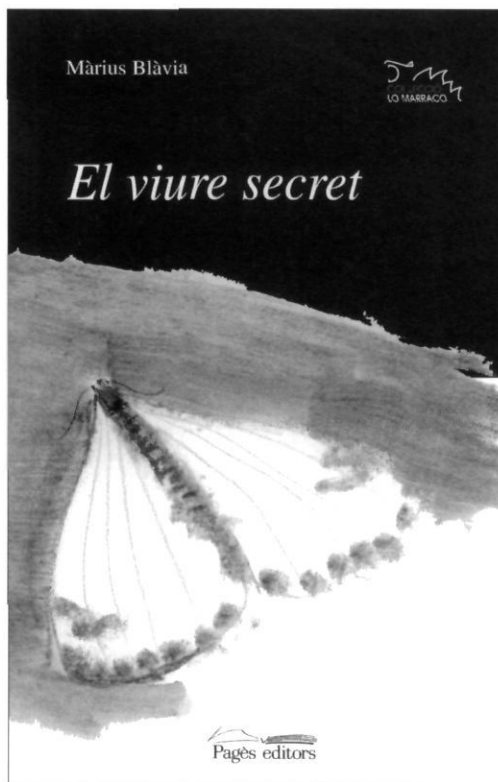
Quantes vegades un escriptor, per modest que sigui, no s'ha qüestionat mai l'originalitat dels seus escrits o si són un plagi o una mala còpia d'aquells autors o obres que admira?. Recordem les reflexions sobre l'amor que pel Màrius es poden concretar en aquestes afirmacions: «Els lletraferits sabem que l'amor és com una

construcció gòtica, trencadissa i fràgil, de la paraula poètica perquè és obra d'uns trobadors que basaven el seu univers en el poder màgic dels mots. Així, si l'amor descansa sobre la paraula estricta i les seves connotacions, ¿qui gosarà dubtar de la retòrica?». O més encara la contundent expressió del desamor extreta de la prosa de Foix: «No m'omplis més de flors: ja no t'estimo». Són força notables també les reflexions sobre l'art i la seva interacció amb el

subconscient de l'artista en «L'elogi de la follia», on queda palès que l'atzar i aquest món que portem tots a dins i que no podem dominar han estat i són font d'inspiració, especialment al nostre segle (surrealisme). Qui no ha patit mai una nit d'insomni i s'ha posat a pensar? Llegiu «El luxe de la nit» o aquell article que comença: «Sóc sol, i és encara de matinalada, quan escric»; són dels més planers i dels més aconseguits. Com a bon romàntic, en el sentit més literari i pictòric de la paraula, no pot amagar el gust i l'admiració quasi reverencial per la bona música especialment la de Mozart o la de Dvorák. Però també per alguns quadres molt representatius de la pintura del segle XIX com «Ofèlia» d'Everett Millais, «La mort de Sardanàpal» de Delacroix o «l'Àngelus» de Millet. Així com dels grans escriptors romàntics anglesos i francesos. Podrem trobar-hi també el seu homenatge particular a la ciutat de Cervera, «la ciutat de les bruixes», inspiradora de la primera novel·la, i a Lleida, idealitzada

en *La llum de l'abisme*. Clou el llibre amb un homenatge, avui ja pòstum, al poeta i escriptor agramuntí Guillem Viladot que el podríem resumir en aquestes paraules: «És algú que mostra una banda efímera de la realitat, és a dir, el món enfosqueït, cavernós i ocult, del dia a dia, tot oferint, amb una explosió de mots, la puerícia, l'adolescència i l'adultesa de la vida, com si les mesurés amb un diapasó; al capdavant, constatació de la penombra, si voleu, l'obscur que se'n va per sempre».

Això només són unes pinzellades, una petita mostra dels vuitanta articles que conformen aquesta obra i que confiem que serveixin per despertar l'interès del lector. Potser us serà més difícil de llegir que les dues novel·les citades, sobretot degut a la notable erudició, però creiem que us enganxareu de seguida per la varietat dels temes tractats i també per la brevetat dels articles. De segur que gaudireu de la lectura. ■

Cortinatges

Sangrà

Cortinatges
Joguines
Objectes Infants
Llistes Naixement
Llistes Comunió
Bolsos
Sport
Camp i Platja
Canya i Jardí

Avgda. J. Mestres, 2 • 25310 Agramunt (Lleida)
Telf. 973 39 12 16

C/ Clos, 1 - Tel. taller 973 39 25 89
Tel. part. 973 39 21 55
25310 AGRAMUNT (Lleida)

**Rubèn
Automoció**

Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat **PEUGEOT**
per Agramunt i comarca

Estem a la seva disposició en:

Mecànica
Electricitat
Pneumàtics

Taller autoritzat Koni

ELECTRICITAT

FMARCH

Francesc March Altarriba

C/.Asgous, 19
AGRAMUNT (Lleida)

Taller 973 39 08 18
Mòbil 619 73 70 20

- Electricitat de vivenda i industrial
- Bombes de calor i aires condicionats
- Acumuladors de calor

A. Juan Fort

Creacions

Dissenys exclusius

DISSENY ARTÍSTIC DE MURALS interiors i exteriors

Assessorament i projectes per la decoració de:

-Vestíbuls, Salons, Entrades...

RECORDATORIS DE DISSENY per a celebracions:

-Comunions, Noces, Aniversaris.

OBRES EN DIMENSIONS ESPECIALS i per encàrrec:

olis, aquarel·les, aiguafortes, gravats...

*L'encert d'un regal
amb estil!!*

Taller i comandes:

C/ Sió, 10 1r
(Tardes de 5 a 9h.)
Telèfon 973 39 21 57

Exposició:

C/ Sió, 2 - Agramunt

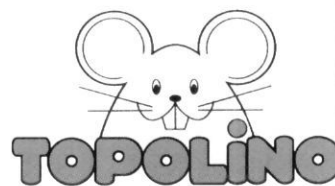

Marbres Vilalta

MARBRE i GRANIT

- ESCALES
- PAVIMENTS
- TAULELLS CUINA
- TAULELLS BANY
- REVESTIMENTS
- ART FUNERARI

Carrer Clos, 24 • Tel. 973 39 11 83 • AGRAMUNT

Roba infantil i juvenil • Tot per al nadó
I nova secció en roba pre-mamà

Avgda. Catalunya, 14 "edifici La Torre" - Tel. 973 39 00 02
25310 AGRAMUNT - Lleida

Ni un pam de net

Josep Mora Castellà

Per la festa major d'Agramunt, en Guinovart cridava l'atenció sobre el futur del Bosc del Siscar amb una exposició. Ningú no sabia res segur, tot eren converses de cafè, però es temia el pitjor: Una de les zones més desconeguda i més verge de Catalunya és amenaçada. No ho dic per qüestió romàntica, sinó perquè des de l'any 1980, en què vaig descobrir els seus valors, penso que no es mereix aquest destí. Després de conèixer-la, vaig decidir fer-hi el projecte fi de carrera, amb una proposta de reconversió d'una masia en una colònia per a escolars.

Aquest fet va implicar conèixer aquest territori singular, amb les masies (és l'únic indret de la Segarra i l'Urgell en què n'abunden) i l'arquitectura popular. Un botànic em digué que també hi ha una flora característica i fins i tot també una rica fauna, cosa que els caçadors ens poden confirmar. A nivell d'història, en Lluís Pons ens ha assabentat, a través d'aquesta revista, de la família dels Siscar i com inflüiren a Agramunt. Com diu el mateix Lluís el tema dona, per la informació que es disposa i per la importància dels personatges, per fer més d'un llibre.

Per tant, escollir aquest indret és un signe d'ignorància. No es pot decidir pel fet que tingui una densitat de població molt baixa, que no vol dir que sigui residual, sinó que no ha evolucionat perquè no té cap carretera. El lloc, al contrari, és molt singular tal com he

volgut presentar a nivell bàsic. Ara bé, hi ha la tendència a voler que no quedi ni un pam de net.

El tema dels residus és delicat. I els llocs rurals més verges són els que tenen més possibilitats, si no repasseu l'història dels diferents indrets que se segueixen per a la recerca d'un indret: algun racó del mar (amb les últimes campanyes i informacions, sembla que s'ha abandonat aquest costum), a Forès (que per l'alçada que té és un magnífic mirador), Cardona

que "qui embruta que netegi".

Aquest tema no és només pels afeccionats a l'ecologia, és un tema social que ens afecta a tots si volem una vida natural i saludable per a les futures generacions.

Des d'aquí plantejo: Què passaria si aquesta mateixa inversió fos desviada cap a construccions destinades al turisme rural? Crec que el rendiment no tindria comparació qualitativa: pel territori i per les persones. La zona té un potencial important que convindria que els inversors ho tinguessin en compte.

Però, no ens podem oblidar què en fem dels residus? La indústria ha de pensar en igual proporció en l'abans del projecte, en l'execució i en els residus que se'n generen. Ens hem

d'adonar que anem cap a una societat més austera, respecte aquests últims trenta anys. Tenim una energia que ens fa pagar uns forts tributs i tenim uns béns escassos —com l'aigua dolça—. No es pot continuar amb la cultura de l'"usar i llençar". Potser l'excessiva comoditat ens ha portat a la cultura del "derroche" que en català la traducció no pot ser més clara: malgastar.

Davant d'actes com aquests, gairebé fet d'amagatotis, és important la formació de grups

cívics perquè convencin els polítics més sensibles.

Quan veiem que la indústria gairebé ha deixat de fabricar envasos de plàstic de PVC per l'aigua i s'ha passat al PET. Quan la indústria de l'automòbil cada vegada preveu reciclar les parts del cotxe en desús. Us imagineu pocs anys enrera els contenidors de selecció d'escombraries. Són exemples de canvis que em fan ser optimista en pensar que algun pam de net ens quedarà. ■

JOSEP BERTRAN

(que han preferit les mines per al turisme), un indret de la Segarra (que per sort no va prosperar) i ara el Bosc del Siscar.

El text redactat per la coordinadora antiabocador publicat el mes passat és preocupant, perquè ja hi ha indústries disposades per fer les obres i, per tant, ja hi ha interessos econòmics. Crec que avui, que tot es mira amb el paràmetre del diner, no es vàlida la frase "qui embruta que pagui", sinó

A G R A M U N T

Venda de cases unifamiliars

ZONA RESIDENCIAL

- *4 habitacions*
- *2 banys*
- *1 lavabo*
- *Menjador*
- *Cuina*
- *Sala de rentar*
- *Jardí*
- *Calefacció*
- *Terrasses*
- *Garatge*
- *Fusteria exterior: Alumini lacat blanc*
- *Fusteria interior: Faig o similar*
- *Façanes: Maó calat de color rogenc*
- *Paviments: Gres*
- *Rajoles cuina i banys: Ceràmiques*
- *Cuina: Posformat i cantó P.V.C.*
- *Sanitaris: Roca tipus Dama o similar*
- *Aixetes d'un sol comandament*
- *Calefacció: Gas*
- *Instal·lació T.V. i Telèfon*

PREU: 15.900.000 PTA.

95.561 EUROS

VENDA i INFORMACIÓ: **GRUP ERSA**

☎ 973 39 16 13

Els pobles

TERESA

Els pobles, alguns pobles, tenen una trajectòria semblant a la humana. Neixen, existeixen i moren. Les seves despulles, orfes d'habitants, ens mostren tímidament retalls de la seva petita història.

D'altres, en canvi, per la seva ubicació, per l'empenta de la seva gent, o per una voluntat de permanència, es desenvolupen progressivament.

Agramunt ha viscut diferents etapes. Del nostre record, la més cruenta, una guerra civil que va deixar el poble arruïnat i dividit.

Gràcies a les bones gestions municipals de diferent signe, alguns amb més voluntat que recursos, Agramunt va anar reeixint d'aquell parèntesi, recuperant la seva capacitat d'iniciativa que sempre l'ha caracteritzat.

Fruit d'una gestió lenta, però eficaç, la Vila d'Agramunt envellida i decrepita, va parir un altre Agramunt nou, urbanitzat, lluminós i jove, sobretot jove. Els seus traçats urbanístics, moderns i funcionals, la seva situació privilegiada i sobretot una il·luminació molt actual, li donen un *estatus* de zona residencial d'última generació.

Entrant per la carretera de Tàrraga et sorprèn la lluminària que et surt al pas com una benvinguda. Creus, i t'encanta la idea, que et trobaràs un nucli urbà renovat, rejuenit i més ordenat. Malauradament no és així i observes, amb recança, que tot segueix igual. Les voreres d'alguns carrers continuen masegades pels vehicles; els paviments s'estan erosionant, i la il·luminació et situa en un escenari de novel·la de misteri.

Els espais verds, renovats o nous que l'envolten, no són més que un emmirallament que intenta emmascarar una realitat patent, que el poble s'està deteriorant irremediablement. La vellesa no té perquè ser sinònim de deixadesa o abandó. Lluitar contra el temps per conservar una aparença digna, està a l'abast de qualsevol que s'ho proposi, i no sempre amb despeses milionàries.

El cementiri mereix un capítol a part.

Esperem que als nous pressupostos figuri alguna partida destinada a millorar aquest impacte negatiu, i ens trobem, a la tornada, amb un Agramunt millorat i amb ganes de supervivència. ■

Deixalles

J. Pijuan

N'estava ben tip del comportament d'aquella gent. Per molt que els ho repetia no en feien ni una mica de cas. Donava la sensació que tot el que els entrava per una orella els sortia per l'altra i ells sense immutar-se. No hi havia res a fer. Sempre pensava que algun dia deixaria de fer cas de la seva presència i no els obriria la porta, que en prenguessin consciència d'una vegada per totes, però després de rumiar-ho a fons canviava d'opinió ja que si ho feia d'aquesta manera encara seria pitjor, ho escamparien tot al seu voltant sense cap mirament –tot i que ara alguns ja ho feien–.

Quan es van instal·lar, ell i els seus companys, en aquells indrets, al principi tot era alegria. Sabien que la seva feina era molt important per a la comunitat, així que farien tot el que calgués per fer-ho el millor possible. De bon principi establiren uns horaris de visita per tal de tenir un bon control de la situació i evitar d'aquesta manera quantes menys molèsties millor als vilatans. Però, a contracor seu, ja de bon començament la cosa ha anat a maldades. Molta gent no té ni ha tingut mai en compte aquest horari i contínuament el van a importunar a tota hora. Intenta fer-los comprendre de bones maneres el seu malestar, però no hi ha res a fer, no en fan gens de cas.

La desídia de la gent el posen malalt. No tots, perquè molts aconsegueixen els horaris i això el posa de bon humor. No entén perquè la gent va a la seva, com si no els preocupés el que diran d'ells personalment o de tota la comunitat en general. Pensa que si tots en prenguessin consciència, la cosa aniria millor. Tothom estaria content i la imatge que donaria la comunitat seria immillorable de cara als forans. Però tot aquest raonament és una falsa esperança. La gent fa el que vol, fan cas omís als seus precis, i s'hi presenten a qualsevol hora.

Els dies festius són els més problemàtics per a ell. És quan la gent s'aboca més a desempallegar-se de les seves deixalles, se les treuen de sobre com si res. El dia que no passa el recollidor tremola de pànic. La gent comença a eixir de bon matí com a formigues. Els veu venir esperitats amb aquella bossa a les mans amb el sol desig de treure-se-la de sobre com si se'ls cremés els dits. Intenta aturar-los, fer-los fora, però no pot. El forcen a obrir la porta i les bosses van a parar al seu interior. S'acumulen i s'acumulen fins que vessen, però no paren d'amuntegar-n'hi. Continuen anant-hi sense parar i les escampen al seu voltant formant una catifa. La imatge és denigrant, però tant se val, a ells què els importa aquella visió si se la poden treure de sobre.

Contempla aquella imatge decebedora i es fica a plorar veient que no hi ha res a fer. Però no perd l'esperança que algun dia la gent ho comprendrà. ■

L'abocador

Maria Salamiento

Tots els homes estaven enfeïnats traginant pedres d'ací allà, mentre les dones pastaven fang amb palla per ajuntar-les. Uns les anaven a buscar a la pedrera d'un turó molt pròxim i altres les recollien de les cases enderrocades de l'antiga població. Volien construir el més ràpid possible les muralles del nou castell, temorosos com estaven d'un nou atac dels musulmans que en la seva fugida, i després d'un llarg setge de 30 dies, no havien deixat pedra sobre pedra. I, encara que les notícies que arribaven eren encoratjadores pel que fa a la victòria imminent de les tropes cristianes, havien après a malfiar-se d'aquells que els prengueren tot allò que era seu i els havien fet viure desterrats durant generacions. De fet havien escollit aquell lloc no pas perquè cap d'ells hi hagués estat abans –ja que tots eren nascuts a l'exili–, sinó perquè el cap de la tribu era descendent directe de la mítica Delfina, la qual havia nascut en aquell mateix turó, anomenat Acrimontis, en què ara es trobaven i això els feia sentir el lloc una mica com a propi.

A la nit, es reunien a l'espai que havia de ser la plaça interior del castell al voltant d'una gran foguera, i allí en primer lloc feien els plans de treball pel dia següent, per passar després a fer-los d'un futur més llunyà, que s'esforçaven a imaginar-se'l fèrtil i ple de pau.

Només hi havia una cosa que, en moments com aquell, els tenia atemorits, i era el fet que faltaven molts pocs dies per l'entrada al nou mil·lenni. Ja feia bastant de temps que en la seva escala de temors havia passat davant dels musulmans, però cada dia hi eren més a prop i, per tant, augmentava la seva inquietud. Faltaven justament 13 dies perquè s'acabés l'any 999, i el que passaria en el moment del traspàs era motiu de tota mena d'especulacions i de prediccions

que, per cert, cap d'elles era massa optimista. Semblava que tots estaven d'acord que seria la fi del món, l'únic en què diferien era en la manera: uns deien que moririen tots a mans de set genets *immisericordis*, altres que seria el dia del judici final, altres que si una plaga de llagostes, que si la pesta negra... i un llarg etcètera de supòsits que feia difícil escollir quin era el menys desagradable.

Estaven, doncs, parlant de tot això en veu baixa i amb la por pintada als ulls, quan varen sentir el centenella que cridava:

– Home per la porta nord!

Això de la porta nord era ben bé un eufemisme, però tothom es va girar cap el lloc escollit perquè algun dia hi fos, i varen veure acostar-se un home que tenia alguna cosa d'inquietant. Els ulls els tenia penetrants i la seva manera de moure's era més propi d'un noble que no pas d'un rodamón, com indicaven els seus vestits. Tothom li va fer lloc en el seu camí, fins que va plantar-se davant del cabdill.

– Us demano aixopluc per aquesta nit.

– Qui el demana?, va reclamar el cap.

– Em dic Arnau de Pedraforca i sóc endeví.

Una remor de sorpresa atemorida va recórrer la plaça.

– Ets molt valent de presentar-te així, sort en tens que el capellà no hi és.

– És en un claustre a lesso, ja ho sé.

– Ho saps, qui t'ho ha dit?

– Sóc endeví (va contestar aixecant el cap amb arrogància).

– Que ho demostris (algú va cridar).

– Sí, sí, que ho demostris (van contestar a cor).

– Molt bé, en senyal d'agraïment per la vostra acollida us complauré.

Va treure del sarró un mantell de color fosc, el va estirar a terra, i a continuació i amb molt de cerimonial va treure el que semblaven uns ossos petits d'algun ani-

mal, agafant-los amb les dues mans com si els volgués protegir d'alguna cosa.

– Què voleu saber? Pregunteu!

Es va fer un silenci absolut. Tothom es mirava l'un a l'altre, esperant qui feia la primera pregunta. Tots tenien al cap la qüestió de la fi del món, però ningú no gosava treure el tema, fins que al cap d'una estona i del fons de la plaça se sentí una veu que deia:

– Què passarà el dia després?

– Suposo que voleu dir el primer dia de l'any mil?

Assentiren mecànicament, amb els ulls clavats en aquell home. Remenà els ossos dins les conques de les mans i els va llençar damunt del mantell. Se'ls va mirar atentament, fins que aixecà la vista i va dir amb veu solemne

– Plourà!

L'astorament va ser general, i el cap va dir:

– Què vol dir que plourà?

– Doncs això, que plourà!... Mireu, aquesta pregunta me l'han feta moltes vegades i ja no em cal escutar els designis per saber que no passarà res d'especial, si més no en tot el món conegut. És per això que l'únic que us puc dir d'aquest dia, és que en aquest lloc on precisament som ara hi plourà.

Després d'un silenci curt hi va haver una explosió d'alegria, tothom saltava i s'abraçaven els uns amb els altres. Quan va passar l'eufòria inicial, tots varen tornar al seu lloc per saber més coses del futur per boca d'aquell home.

El cap va voler saber:

– Fins quan podrem viure en aquest lloc que hem escollit?

Després de la preceptiva consulta als ossos digué:

– Podreu viure en aquest lloc fins d'aquí justament mil anys!

– I no hi haurà més guerres?

– Sí, però cap d'elles no us farà abandonar definitivament el poble.

Novament hi hagué visques i crits d'alegria, dugueren el millor vi i bones viandes per aquell portador de tan bones notícies. I quan ja ningú no semblava voler saber res més, se sentí una veu que preguntà:

– I què passarà d'aquí a mil anys? ▶

BIBLIOTECA MUNICIPAL D'AGRAMUNT

INFORMACIÓ

◀ D'entrada tots es varen mirar estranyats aquell que havia fet la pregunta, semblava fora de lloc, què caram els importava el que podria passar d'aquí a mil anys! Si fins feia poca estona estaven preocupats pel que passaria d'aquí a tretze dies! Sigui com sigui, a tothom picà la curiositat i tornaren a prestar atenció a l'endeví.

– Aquesta vegada es va estar molta més estona de cap als ossets i amb el front arrugat:

- No ho entenc (va dir entre dents).
- Així, què passarà?
- Serà la pesta negra la que acabarà amb el poble?
- Serà una guerra?
- No, no... No ben bé... Veig com totes les herbes, el timó i el te de roca perdran les arrels, veig com els conills fugiran cap al mar, com les granotes perdran el seu salt verd, els mussols es quedaran cecs... però no serà una guerra... o en tot cas, l'enemic sereu vosaltres mateixos.

Ui, ui, ui!, era evident que havien cantat victòria abans d'hora. Ja es començaven a plantejar si aquell individu era realment el que pretenia ser o bé era un farsant tocat del bolet! L'endeví, però, continuà parlant sense deixar de mirar fixament damunt el mantell:

– Les basses perdran el seu mirall, l'ombra de les alzineres es podrà, els homes moriran d'una mort horrible i els qui podran marxaran a altres llocs. Però no serà pas una guerra...

– Però, què produirà aquesta desgràcia? Serà per una plaga?, digues!

– Veig un forat ple de baves llefiscoses i multicolors que s'escamparan per l'aire, pel riu i per les fonts fins engolir tot el poble.

– Ho faran els moros?

– No, no. De fet veig que els moros treballaran i viuran amb vosaltres...

Després d'uns moments de desconcert es va produir un esclat de crits irats de desaprovació i d'indignació provocats per aquesta última predicció del tot impossible. Es llençaren en contra seva com un estol de gossos rabiosos i el varen fer fora de les futures muralles de molt males maneres.

«Amb permís d'en Guino» ■

La biblioteca ja ha començat a rebre part del lot fundacional que dóna la Generalitat de Catalunya a les Biblioteques que s'adhereixen al Sistema de Lectura Pública. Aquest lot anirà arribant en un termini de quatre anys. En aquesta primera tramesa estem rebent llibres de coneixements infantils i llibres de ciències exactes i naturals per a adults.

Un projecte d'animació a la lectura, que la biblioteca va presentar al Ministerio de Educación y Cultura, va ser premiat amb un lot de més de 200 llibres de lectura infantil en castellà.

Per a aquest any 2000 tenim unes 50 subscripcions a publicacions de tot tipus, és a dir, que tothom en pot trobar alguna que li pugui interessar. Les subscripcions són les següents:

DIARIS

- Avui
- La Mañana
- Segre
- La Vanguardia

REVISTES

LOCAL

- Sió

INFORMACIÓ GENERAL

- Cambio 16
- Mia
- Muy interesante
- Newsweek
- Tiempo

AGRICULTURA/RAMAD.

- Catalunya rural i agrària
- Vida Rural

ANIMALS DOMÈSTICS

- Cachorros y mascotas

CIÈNCIA I TECNOLOGIA

- Mundo científico

CULTURA

- Serra d'Or

DECORACIÓ

- Bricolage y decoración
- Casa Jardín
- El Mueble

ECONOMIA

- Actualidad económica

EDUCACIÓ/PEDAGOGIA

- Educación y biblioteca
- Guix
- Música y educación
- Ser padres hoy

FOTOGRAFIA

- Arte fotográfico

GASTRONOMIA

- Comer cada día

GEOGRAFIA I VIATGES

- Descubrir Catalunya
- National Geographic
- Viajar

HISTÒRIA

- L'Avenç

INFANTILS/JUVENILS

- Cavall Fort
- Cucafera
- Entre estudiantes

INFORMÀTICA

- PC World
- Micromania

MODA/LABORS

- Burda Infantil
- Burda Modem
- Elle
- Labores del hogar
- Vogue

MOTOR

- Sólo Moto
- Top Auto

OCI/ESPORTS/MÚSICA

- Escena
- Faristol
- Federcaza
- Fotogramas & Vídeo
- Qué Leer
- Rock de lux
- Sólo goles
- Todosport

PUBLICACIONS OFICIALS

- DOGC

SALUT

- Integral

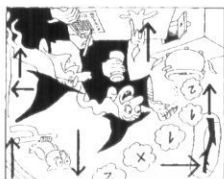
Totes aquestes revistes estan a la vostra disposició per llegir-les a la biblioteca o per endur-vos-les a casa.

VISUAL

Pinteu les zones assenyalades amb 2 punts i apareixerà un bonic dibuix.

Solució a
LES 7 DIFERÈNCIES:

SALT DE CAVALL

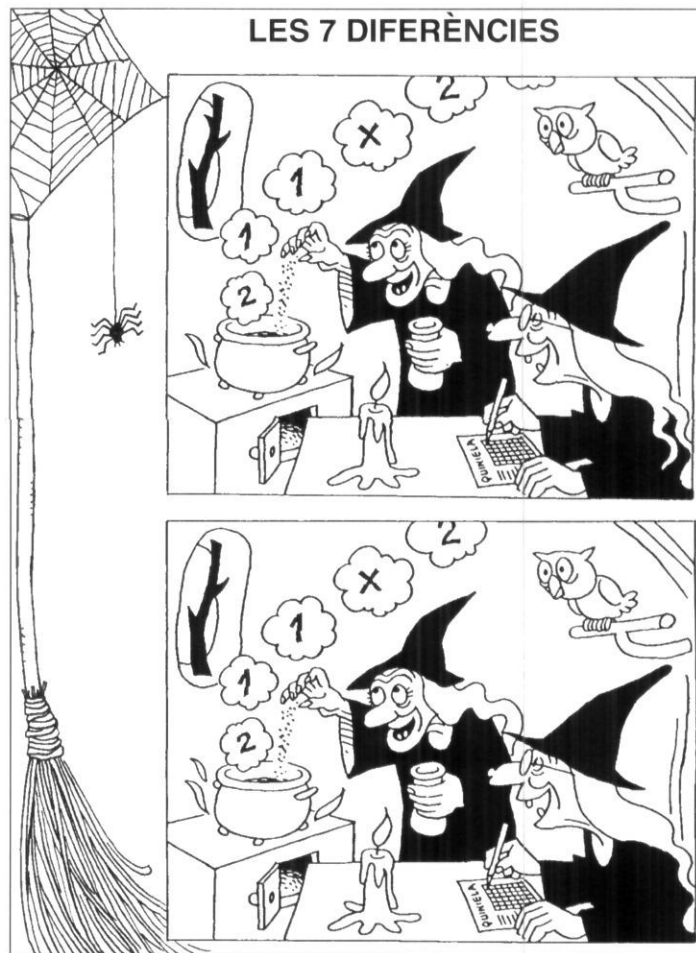
Començant per la síl·laba on assenjala la fletxa, i fent el moviment del CAVALL als escacs, trobareu un refrany català.

	Pen	i	fa
vis	ran	par	sa
i	poc,	et	els
lloc.	sa	molt	la

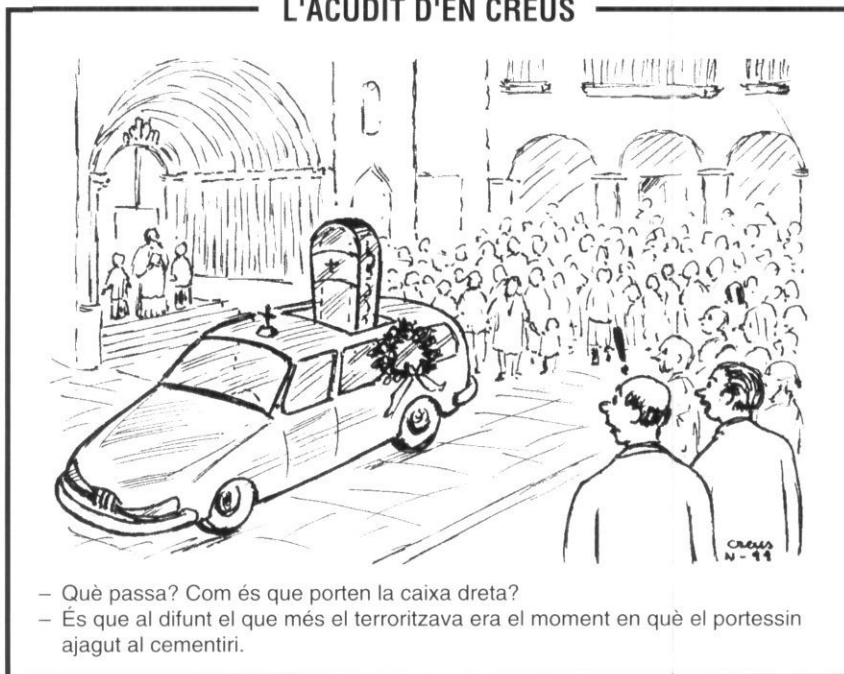
Solució al SALT DE CAVALL,
per P. R.:

Pensa molt i parla poc,
! els savis et faran lloc.

LES 7 DIFERÈNCIES

L'ACUDIT D'EN CREUS

– Què passa? Com és que porten la caixa dreta?
– És que al difunt el que més el terroritzava era el moment en què el portessin ajagut al cementiri.

La foto d'aquest mes no és que sigui massa vella, però es pot considerar *dinosàurica* en relació al tema que tracta. La IMATGE correspon als *estudis provisionals* de Ràdio Sió l'any 1982, en les emissions que es feien durant la festa major. Els locals són les antigues oficines municipals, abans de la reforma. Per situar-ho físicament, aquest espai correspon on ara hi ha la presidència de la sala de sessions. El tècnic, d'esquena, és Magí Guasch; els dos locutors, Tonet Miralles i Joan Rovira. Asseguda al darrera, Núria Sorribes, i en segon terme, dret, Xavier Burgués.

La caLaSera.

EXCAVACIONS
TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46
Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

Mobles de Cuina

GRAU

ESTEM AL SEU SERVEI AMB UNA ÀMPLIA
GAMMA DE MOBLES DE GRAN QUALITAT I
TOTS ELS COMPLEMENTES NECESSARIS PER A
LA CUINA: AIXETES, MARBRES,
ELECTRODOMÈSTICS, TAULES, CADIRES...

VINGUI I VISITI LA NOSTRA EXPOSICIÓ, LI
FAREM EL PRESSUPOST DE LA SEVA CUINA A
LA SEVA MIDA, SENSE CAP COMPROMÍS.

C/. Estudis Nous, 2 - Tel. i Fax 973 39 11 77
AGRAMUNT

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany

F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 973 39 08 90 - 25310 **AGRAMUNT**
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 973 39 02 23 - 25316 **PREIXENS**

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

**Elaboració artesana de
torrons i massapans**

TORRONS
FELIX
ARTESANS

Obrador: C. Comtessa Aurembiaix, 5
Tel. 973 / 39 03 19
AGRAMUNT

Informe de la Fira del Torró i de la Xocolata a la Pedra

Hble. Sr. Artur Mas i Gavarró, Conseller d'Economia i Finances en la Fira del Torró i de la Xocolata a la Pedra.

La Fira del Torró i de la Xocolata a la Pedra ha anat progressant i consolidant-se, fins a esdevenir un dels referents més importants de la vila d'Agramunt i de la seva gent. El Torró típic i la Xocolata a la Pedra han donat quelcom més que el nom de la Fira, dotant-la de tot allò especial que té la nostra gastronomia, les tradicions, la nostra història i la nostra cultura.

Un dels objectius de tots aquests últims anys, ha estat fer un aparador més gran, del que és Agramunt i la seva gent, de l'activitat econòmica, comercial i industrial que s'hi desenvolupa, de les inquietuds i neguits dels que hi vivim i donar a conèixer arreu, Agramunt, la seva Xocolata i el seu Torró.

En aquesta passada edició s'hi oferien una sèrie de novetats:

– Mostra gastronòmica: durant els dies de la Fira es va realitzar la mostra gastronòmica amb diferents exhibicions culinàries. D'aquesta manera es pretenia donar a conèixer els plats típics de la

zona amb la utilització de productes autòctons, amb la intenció d'oferir novetats curioses elaborant plats amb

productes singulars de la Vila, com són el Torró i la Xocolata a la Pedra.

També es va poder veure la cuita de coques de recapte i d'altres coques típiques de la zona.

– II Mostra d'oficis, Menestralia 99, representada pel cisteller, l'esparter, el cadiraire, el teixidor, el terrissaire, el teuler, el matalasser, el cullerer, el ferrer, el manyà, etc. Com a novetats, el muntatge de la barraca del carboner, una carbonera i la demostració de tala de troncs amb xerrac a dues mans i amb destal. Es va poder degustar la xocolata a la pedra desfeta, així com presenciar com s'elabora. El públic va poder fer tastets de pa torrat amb xocolata a la pedra crua.

– Exposició de Maquinària, així com diverses carpes o casetes destinades a la restauració.

– WC portàtils, distribuïts per tot el trajecte firal.

– Els pàrquings es van ampliar fins a oferir uns 8.000 m² d'aparcament.

– Ampliació del trajecte firal, amb l'arranjament del marge dret del riu Sió.

INFORME DE LA FIRA XI EDICIÓ I DE LA LIQUIDACIÓ DELS COMPTES

PRESSUPOST:

La relació d'ingressos i despeses de la XI edició de la Fira del Torró i de la Xocolata a la Pedra, any 1999, és la següent:

INGRESSOS

PREUS PÚBLICS:

(Estands, mobiliari, firetes, parades, publicitat, llibret, degustació, bar, etc.)	5.956.908
SUBVENCIIONS ENTITATS LOCALS	2.408.000

TOTAL INGRESSOS 8.364.908

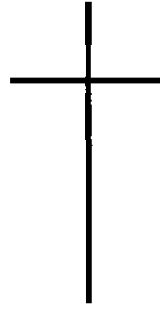
DESPESES

PERSONAL: 1.934.514

FIRA DEL TORRÓ

(publicitat, activitats esportives, instal·lacions, espectacles, activitats lúdiques, menestralia, mostra gastronòmica, cuita del torró i catxo, etc.)	13.558.145
--	------------

TOTAL DESPESES 15.492.659

Ramon Roca Sala

Cinquè aniversari

*El recorda la família
i us demanen un record
en l'oració.*

Agramunt, 17 de febrer del 2000

Comissió de Govern, 30-11-99

ORDRES D'EXECUCIÓ

– S'acordà que la Sra. Isabel Llanes i Pedrós procedeixi a realitzar les obres necessàries de consolidació, substitució i/o reparació parcial de la coberta de l'immoble de la Ctra. de Cervera, núm. 9, de conformitat amb l'informe dels Serveis Tècnics.

– S'acordà que el Sr. Ramon Viles i Pedrós procedeixi a realitzar les obres d'enderroc controlat de les restes existents de l'edifici de la Baixada Asballs, núm. 14 de Montclar, de conformitat amb l'informe dels Serveis Tècnics.

– S'acordà que la família Artigues Puig, procedeixin a realitzar les obres de reparació, consolidació o retirada dels elements malmesos del coronament de l'edificació, així com els tancaments existents de l'edifici del C. de les Masies, núm. 11 de Montclar, de conformitat amb l'informe dels Serveis Tècnics.

– S'acordà que el Sr. Antoni Mora i Capdevila, procedeixi a realitzar les obres de reparació, consolidació o retirada dels elements malmesos de la façana de l'edificació del C. de la Vilavella, núm. 15, de conformitat amb l'informe dels Serveis Tècnics.

– S'acordà que el Sr. Simó Castellà i Boncompte, procedeixi a realitzar els treballs de neteja del solar del C. de la Vilavella, núm. 1, de conformitat amb l'informe dels Serveis Tècnics.

TRANSPORT ESCOLAR

S'acordà informar favorablement els itineraris del transport escolar corresponents als recorreguts següents:

- 1) Agramunt, Guissona, Sant Guim de Freixenet i la Panadella
- 2) Butsènit, Les Ventoses, Pradell, Masia d'Agramunt i Col·legi Públic d'Agramunt
- 3) Montclar, Donzell d'Urgell, Mafet i Col·legi Públic d'Agramunt.

BAIXA DE L'ESTABLIMENT

Es va prendre l'acord de donar de baixa del Registre d'Establiments el corresponent al comerç de venda menor de vehicles, del Sr. Eduard Artigas i Llanes, així com els arbitris que pogués generar l'esmentada activitat.

BAIXA ACTIVITAT

Es va prendre l'acord de donar de baixa del Registre d'Activitats el corresponent al taller mecànic, del Sr. Felip Otín i Grasa, així com els arbitris que pogués generar l'esmentada activitat.

DONACIÓ DE 42 MONEDES

S'acordà acceptar la donació del Sr. Joan Manuel Amores i Tallavi d'una col·lecció de 42 monedes històriques a l'Excm. Ajuntament d'Agramunt, així com es va reconèixer l'agraïment per aquesta donació.

Comissió de Govern, 14-12-99

CONCESSIÓ DE TERRENY EN EL CEMENTIRI MUNICIPAL PER CONSTRUCCIÓ D'UN PANTEÓ

S'acordà concedir, al Sr. Agustí Ros i López, 9'61 m² de terreny al cementiri municipal per a la construcció d'un panteó, situat enfront de la Galeria de Sant Ramon, parcel·les núm. 14 i núm. 15, panteó núm. 26.

ENSENYAMENT

S'acceptà la subvenció concedida pel Departament d'Ensenyament

de la Generalitat de Catalunya, que ascendeix a la quantitat de 2.919.244 PTA, per l'escola d'educació infantil de primer cicle "Nins".

SENYALITZACIÓ

S'autoritza al Consell Comarcal de l'Urgell la instal·lació i col·locació d'uns senyals turístics dels itineraris i camins de la comarca, a peu i en bicicleta, en els camins de titularitat pública municipal.

IMPOST VEHICLES TRACCIÓ MECÀNICA

Es va prendre l'acord de concedir al Sr. Miquel Pera i Cases, titular de quatre vehicles, les bonificacions sol·licitades de conformitat amb l'ordenança fiscal núm. 4 de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, per ésser vehicles de més de 25 anys d'antiguitat.

LIQUIDACIÓ EMBASSAMENT D'AIGUA DEL CANAL D'URGELL

S'aprovà les liquidacions que l'Ajuntament de Puigverd d'Agramunt ha de fer efectives de les despeses d'embassaments d'aigua del Canal d'Urgell, corresponent als dos semestres de l'exercici de 1998, i el 1r. semestre de 1999, que ascendeixen a la quantitat de 180.000 PTA.

Ajuntament Ple, 16-12-99

EXPEDIENT DE MODIFICACIÓ DE CRÈDITS Núm. 3/99

S'aprovà el present expedient de modificació de crèdits núm. 3/99 i que s'exposi al públic pel termini reglamentari en el qual s'admetran reclamacions davant la Corporació, el Ple de la qual disposarà per resoldre-les d'un termini de trenta dies.

De no presentar-se reclamacions en el termini establert, s'entendrà definitivament aprovat l'expedient de modificació de crèdits núm. 3/99 sense necessitat de posterior acord per part de la Corporació:

C.F.	C.E.	DENOMINACIÓ	IMPORT
A) SUPLEMENTS DE CRÈDIT:			
121	130	Personal laboral	8.000.000
121	203	Arrendament maquinària	1.549.342
121	210	Reparació infraestructures	7.392.424
121	212	Reparació edificis	910.042
121	213	Reparació maquinària	679.071
121	216	Reparació xarxa informàtica	41.524
121	22000	Material oficina	217.376
121	22002	Material informàtic	66.065
121	22103	Combustibles	500.000
121	22107	Prod. farmacèutics	387
121	22200	Telèfons	753.852
121	22201	Postals	75.000
222	224	Assegurances	81.066
452	22600	Despeses diverses	169.583
121	22601	Despeses protocol·làries	925.897
121	22603	Jurídics	39.250
451	22607	Festes	4.433.786
451	22608	Activitats culturals	555.285
451	22610	Fira Torró	5.228.633
121	22706	Estudis i Treballs tècnics	700.000
121	23001	Indemnit. personal	7.900
111	23100	Locomoció càrrecs	20.000
121	23101	Locomoció personal	100.000
511	60104	Enllum. V. Socors	510.374
711	63107	Bàscula	2.128.720

◀ **B) HABILITACIONS:**

222	22701	Seguretat	1.122.426
451	623	Maquinària, utilitatge	1.252.048
TOTAL CRÈDITS EN AUGMENT			37.460.051

PROCEDÈNCIA DELS FONDS :

A) Del superàvit disponible de l'últim exercici .. 16.000.000

B) Dels majors ingressos recaptats sobre el previst

C.E.	DENOMINACIÓ	IMPORT	
31109	Fira Torró	700.000	
45509	Subv. Treball Plans Ocupació.....	8.239.609	8.939.609

C) TRANSFERÈNCIA DE LES SEGÜENTS PARTIDES:

751	22602	Publicitat	600.000
751	22609	Turisme	402.772
111	23000	Dietes càrrecs	25.000
011	310	Interessos	5.700.000
511	60106	Repar. infraestructures	808.240
511	60117	Enjardinament	1.548.223
521	60118	Localret	621.816
511	60119	Semàfors	1.000.000
512	60120	Embassament-treb. previs	1.000.000
511	60121	Reparació ponts	264.676
121	626	Xarxa informàtica	274.640
011	913	Amortització préstecs	275.075
SUMA IGUAL A L'ANTERIOR			12.520.442

SUMA IGUAL A L'ANTERIOR **37.460.051**

PRESSUPOST GENERAL DE L'AJUNTAMENT DE L'EXERCICI DE L'ANY 2000

S'apravà inicialment el Pressupost Municipal consolidat per a l'exercici econòmic de l'any 2000, restant fixats els estats d' Ingressos i Despeses i en els termes que expressa el resum per capítols següents:

ESTAT D'INGRESSOS

CAP	DENOMINACIÓ	PRESSUPOST MUNICIPAL	PATRONAT M. ESPORTS	P. RESIDÈNCIA G. MAS VELL	TOTAL CONSOLIDAT
1	Impostos Directes	144.515.000	0	0	144.515.000
3	Taxes i altres ingressos	88.384.000	12.166.000	19.850.000	120.400.000
4	Transferències corrents	97.385.459	2.350.000	600.000	100.335.459
5	Ingressos patrimonials	2.505.100	50.000	50.000	2.605.100
6	Venda d'inversions reals	0	0	0	0
7	Transferències de capital	27.500.000	0	0	27.500.000
9	Passius financers	61.526.537	0	0	61.526.537
TOTAL INGRESSOS		421.816.096	14.566.000	20.500.000	456.882.096

ESTAT DE DESPESES

CAP	DENOMINACIÓ	PRESSUPOST MUNICIPAL	PATRONAT M. ESPORTS	P. RESIDÈNCIA G. MAS VELL	TOTAL CONSOLIDAT
1	Despeses de personal	113.268.102	9.047.833	14.150.000	136.465.935
2	Compra béns corrents	139.120.013	4.180.000	6.100.000	149.400.013
3	Despeses financeres	14.760.985	0	0	14.760.985
4	Transferències corrents	23.200.672	800.000	0	24.000.672
6	Inversions reals	109.250.000	538.167	250.000	110.038.167
9	Passius financers	22.216.324	0	0	22.216.324
TOTAL DESPESES		421.816.096	14.566.000	20.500.000	456.882.096

El total import de les despeses resta fixat en la quantitat de 456.882.096 Pessetes, i el d'Ingressos en idèntic import, resultant, en conseqüència, anivellat.

APROVACIÓ PADRONS FISCALS ANY 2000 I PERÍODES DE COBRAMENT

S'apravà els padrons de les taxes i impostos municipals corresponents

a l'exercici de l'any 2000, que a continuació es relacionen:

- Recollida d'escombraries.
- Circulació de vehicles.
- Clavegueram.
- Cementiri Municipal (ninxols i panteons).
- Guals.

Es va fixar el període comprès entre els dies 14 de febrer de l'any ▶

- ◀ 2000, i el 14 d'abril de l'any 2000, ambdós inclosos, per a la cobrança de l'Impost sobre vehicles de tracció mecànica i per la taxa de guals corresponents a l'exercici econòmic de l'any 2000, en període voluntari.

Es va fixar el període comprès entre els dies 1 de setembre de l'any 2000, i el 2 de novembre de l'any 2000, ambdós inclosos, per a la cobrança de les taxes de la recollida d'escombraries, clavegueram i cementiri municipal (nínxols i panteons) corresponents a l'exercici econòmic de l'any 2000, en període voluntari.

PROJECTE D'OBRES: Aprovació inicial

S'aprovà inicialment el projecte d'obres la denominació del qual és: Pavelló polivalent (1a fase), redactat pels Serveis Tècnics Municipals, amb un pressupost d'execució per contracta 50.000.000 PTA.

MODIFICACIÓ PUNTUAL DE LES NORMES SUBSIDIÀRIES DEL PLANEJAMENT URBÀ D'AGRAMUNT: Aprovació inicial

S'aprovà inicialment la modificació puntual de les Normes Subsidiàries del Planejament urbà d'Agramunt, conforme a les propostes presentades pels Serveis Tècnics Municipals i que són les següents:

- MODIFICACIÓ DEL LÍMIT I VIALITAT NORD DEL PLA PARCIAL núm. 3 RESIDENCIAL
- MODIFICACIÓ ÀMBIT I CONFIGURACIÓ PLA PARCIAL núm. 7 INDUSTRIAL

PLA PARCIAL NÚMERO 3 (P.P.3), Carretera de Balaguer: Aprovació inicial

S'aprovà inicialment el PLA PARCIAL Núm. 3 (P.P.3) de promoció privada, redactat per tècnics competents, l'àmbit territorial del qual abasta el sector definit per les Normes Subsidiàries del Planejament d'Agramunt, amb una total superfície de 19.387 metres quadrats. L'aprovació definitiva del Pla Parcial núm. 3 resta condicionada a l'aprovació definitiva de la modificació puntual de les Normes Subsidiàries del sector del P.P.3 i condicionat a les següents modificacions que s'hauran de portar a terme mitjançant la presentació d'un text refós abans de l'aprovació provisional.

PLA PARCIAL NÚMERO 7 INDUSTRIAL, La Torre: Aprovació inicial

S'aprovà inicialment el PLA PARCIAL Núm. 7 Industrial (P.P.7-I-) de promoció privada, redactat per tècnics competents, l'àmbit territorial del qual abasta el sector definit per les Normes Subsidiàries del Planejament d'Agramunt, amb una total superfície de 128.293'85 metres quadrats. L'aprovació definitiva del Pla Parcial núm. 7 resta condicionada a l'aprovació definitiva de la modificació puntual de les Normes Subsidiàries del sector del P.P.7-I- i condicionat a les següents modificacions que s'hauran de portar a terme mitjançant la presentació d'un text refós abans de l'aprovació provisional.

LLICÈNCIES D'OBRES

JAUME VILLALTA I SOLÉ, per fer un envà distribuïdor al menjador. Av. dels Esports.

ELOI VILLALTA I LAGO, per fer un envà de separació existent entre el menjador i una habitació. Av. dels Esports.

MARIÀ CODINA I SOLANELLES, per fer un envà separatori a les golfes i engrandir 3 finestres. Av. dels Esports.

CABANALS, SCP, per a la col·locació d'una tanca metàl·lica. Partida Les Forques.

OBRES I EDIFICACIONS PAMPALONA, SA, per a l'obertura de dues

rases per connectar a la xarxa de clavegueram. C. de Pau Casals.

MARIA TERESA PAPASEIT I NAVARRO, per a la connexió d'aigua potable. C. de Manuel de Pedrolo.

JOSEP ALCALDE I DOMÍNGUEZ, per a la instal·lació de gas propà. C. de Màrius Torres.

JOSEP LLUÍS BARÓ I HERNÁNDEZ, per fer un voladís de ferro a l'entrada de casa seva. Av. de Catalunya.

JOSEP MARIA TRIQUELL I MATEU, per a la instal·lació de gas propà. C. de Ntra. Sra. dels Socors.

MANUEL GINESTÀ I CARNÉ, per enrajolar el mobiliari de la cuina. Pl. del Mercadal.

JOSEP MARIA CAMATS I NADAL, per enrajolar i canviar el mobiliari de la cuina. C. de Sant Joan.

MARIA MIR I GÒDIA, per a la instal·lació de gas propà. C. de Ntra. Sra. dels Socors.

ROS ROCA, SA, per fer una sèrie de tancats d'obra. C. del Control.

JORDI PUEBLA I ANNA SANTACREU, per un dret de connexió a la xarxa de clavegueram i la connexió d'aigua per obres. C. del Raval de Puigverd.

CENTRE VETERINARI D'AGRAMUNT, SL, per a la connexió d'aigua potable. Pl. del Mercat.

PATRICIO MORALES I ALCALDE, per a la connexió d'aigua potable. Av. dels Esports.

RAFAEL GUTIÉRREZ I VÁZQUEZ, per a la connexió d'aigua potable. Ctra. de Cervera.

JOSEP BONET I PEDRÓS, per enrajolar i canviar el mobiliari de la cuina. C. del Firal.

DOLORS SOLÀ I ARENY, per fer un tancat en un pati. C. dels Asgous.

MARIA PILAR TRIQUELL I CASES, per a la instal·lació del gas propà. C. de Ntra. Sra. dels Socors.

JOAN JOSEP CASTRO I VEGA, per a la instal·lació de gas. C. de Màrius Torres.

PERE RIERA I MONTAÑA, per enrajolar i canviar el mobiliari de la cuina. Trv. de l'Aspi.

EMILI UTGÉS I PALAU, per enrajolar i canviar els sanitaris de la cambra de bany. C. del Control.

MANUEL RIPOLL I MARIA LLUM GALÁN, per a la connexió d'aigua provisional per obres, un dret de connexió a la xarxa de clavegueram, i per a la construcció d'un habitatge unifamiliar entre mitgeres. C. dels Asgous.

MARIA PILAR TOLOSA I SANS, per a la instal·lació d'un rètol informatiu pintat a la paret. Av. de Catalunya.

ROSA MARIA TORRES I PLANES, per fer refer dos balcons. C. de Sió.

CARME TREPAT I PLA, per repassar la façana de la casa. C. de Sió.

RAMON CREUS I BONCOMPTE, per a diversos arranjaments al magatzem i a l'hort. av. de Marià Jolonch.

CARME TREPAT I PLA, per canviar la porta d'entrada i les escales. Av. d'Agustí Ros.

JOAN I JOSEP CARRERA I ROIG, per pavimentar els baixos de la casa. C. del Raval de Sant Francesc.

SAMUEL LLOVET I GENÉ, per fer un tancat amb tela metàl·lica al pati. C. del Clos.

MIQUEL SOLÉ I ROSET, per fer un tancat de parets i construir una paret mitgera al pati. C. del Clos.

CONSPROMAR, SL, per a quatre drets de connexió a la xarxa de clavegueram. C. del Clos.

XAVIER BERGADÀ I MINGUELL, per a la substitució i canvi d'un espai de la coberta, i un canvi estructural de la forma i el pes del sostre. Av. de Jaume Mestres.

PIGLETS, SL, per a la instal·lació d'un tanc de 15.000 litres de gasoil A. Ctra. de Cervera.

JORDI PUEBLA I ANNA SANTACREU, per a la construcció d'un habitatge unifamiliar aïllat. C. del Raval de Puigverd.

SISTEMAS E IMAGEN PUBLICITARIA, SL, per a la col·locació de tres rètols informatius al C. de la Comtessa Aurembiaix, i un a la Ctra. de Cervera.

FEBRER: Mes de 29 dies, segon del nostre calendari i del mil·lenni. És any de traspàs, i la vida continua, tot i els mals averanys

El dia 1 el sol surt a les 7h 3m, i es pon a les 17h 7m
 El dia 29 el sol surt a les 6h 27m, i es pon a les 17h 41m
 El dia 19 el sol entra a la constel·lació de PEIXOS.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Els anys de traspàs eren molt temuts antigament pels pastors, els quals tenien aquest darrer dia com el més funest per al bestiar. Creien que totes les grans plagues i calamitats que havia de patir el bestiar de llana es produirien dins aquest mes i en especial el darrer dia. Conta la tradició que, temps era temps, un any de traspàs un pastor va maleir el febrer perquè tenia un dia més que els altres, i el febrer, ressentit per la maledicció, li va fer un estrall en el ramat i sempre més, en els anys de traspàs, se n'ha recordat.

Dia 2. La Candelera. La llei mosaica obligava a la purificació de les dones que havien tingut un infant. Si era noi havien de purificar-se al cap dels quaranta dies, i si era noia, al cap dels seixanta. Les dones riques oferien al temple un anyell i un parell de tòrtora; les pobres, dues tòrtora o dos colomins. La Mare de Déu va oferir dos colomins. D'aquí ve que el dia d'avui la gent menjava colomí com a prova de devoció, i també que els caçadors creguessin que el dia d'avui no es podia sortir a caçar, per evitar matar cap tòrtora a fi de no ofendre la Mare de Déu.

L'origen dels castells: Segons la tradició, a finals del segle XVIII la ciutat de Valls va patir una greu epidèmia i no trobaven cap remei per a guarir-la. Un vellet va recordar-se d'una antiga imatge de la Mare de Déu que, segons havia sentit a dir als seus pares, concedia tot allò que se li demanava. La van treure en processó i a partir d'aquell dia no es va produir cap més defunció i els malalts van guarir-se ràpidament. Els fidels van posar una candela encesa a les mans de la imatge, la qual, de forma miraculosa, va durar tot el recorregut; per això la imatge va rebre el títol de la Candela. Les primeres festes de la Candelera van començar a celebrar-se amb molta solemnitat el 1791, prenent-hi part diferents balls representatius: el dels cavallets, el de les gitanes, el dels bastons i el dels valencians. En aquest últim ball, tres ballarins pujaven a les espatlles dels companys, agrupats i formant pinya, i el capdavanter s'enfilava damunt dels tres. Amb el temps, i per exterioritzar l'agraïment a la Mare de Déu, van començar a elevar torres més altes i més difícils. La dansa va anar perdent importància fins al punt que la torre va absorbir el ball: havien començat els castells i els Xiquets de Valls foren els iniciadors d'aquesta tradició avui tan arrelada.

Les fases de la lluna:

- Lluna nova ● el dia 5 a les 13h 03m
- Quart creixent ◐ el dia 12 a les 23h 21m
- Lluna plena ● el dia 19 a les 16h 27m
- Quart minvant ◑ el dia 27 a les 03h 53m

Dia 3. Sant Blai.

Dia 5: Santa Àgata, patrona de les dones.

EFEMÈRIDES DEL MES:

Dia 1 de febrer de 1934. Es constitueix el segon Ajuntament democràtic d'Agramunt en temps de la República. El dia 14 de gener de 1934 es van convocar eleccions municipals per renovar tots els ajuntaments de Catalunya, ja que molts d'ells, com el d'Agramunt, estaven regits per una comissió gestora. Segons la legislació vigent l'elecció s'havia de fer pel sistema electoral majoritari. Eren electors tots els ciutadans majors de 23 anys i amb 2 anys d'antiguitat al cens. A les poblacions com Agramunt (de menys de 10.000 habitants), el 65% dels regidors eren per la primera llista més votada, i la resta per la segona. Això implicava que aquí, dels 10 regidors elegibles, 7 fossin per la majoria i 3 per la minoria.

Tenim notícies de la llista municipal d'**Esquerra Republicana de Catalunya** que anava encapçalada per Vicenç Gibert i Ribó (estanquer, i aleshores jutge) i Joan Carrera Batalla (sastre, i en aquell moment alcalde). Demanen el vot dels homes d'esquerra, dels treballadors i de les dones, "per anar contra els lligaires, carlins, independents i republicans de nom (...)". La segona candidatura municipal la formava **Unió Ciutadana**, que segons sembla era una agrupació local de dretes amb gent de diverses tendències que anaven des de la Lliga, carlins i republicans independents. Era encapçalada per l'antic regidor Ramon Ros Llauder i per Marià Bernaus Omedes. Sembla que hi va concórrer una tercera candidatura de caire més comunista (BOC-PCC) de la que no en tenim notícies.

Els resultats dels comicis foren:

ERC:	609 vots	7 regidors
Unió Ciutadana:	323 vots	3 regidors

El nou Ajuntament es va constituir el dia 1 de febrer de 1934 i era format per: Vicenç Gibert i Ribó (alcalde), Joan Carrera i Batalla (alcalde segon), Joan Escolà i Pla (alcalde tercer), Josep Torres i Cots (regidor síndic), Joan Solé i Pons (dipositari), Damià Vicens i Areny (vocal), Joan Solà i Solé (vocal), Ramon Ros i Llauder (vocal), Marià Bernaus i Omedes (vocal) i Ramon Figuera i Ribes (vocal).

R. Bernaus

Demografia

(Mes de desembre de 1999)

NAIXEMENTS

Esther Silvestre Espinosa	Dia 29 novembre
Ayoub Aamarioui Fattah	Dia 6 desembre
Ivet Saball i Sala	Dia 13 »
Marina Morell i Solé	Dia 21 »
Xavier Jou i Roma	Dia 29 »

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL DESEMBRE

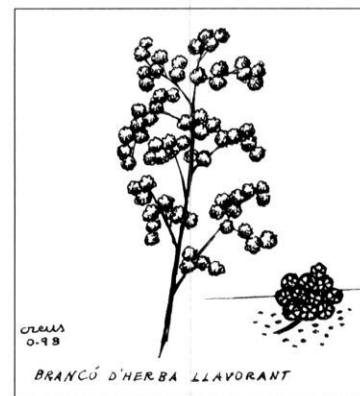
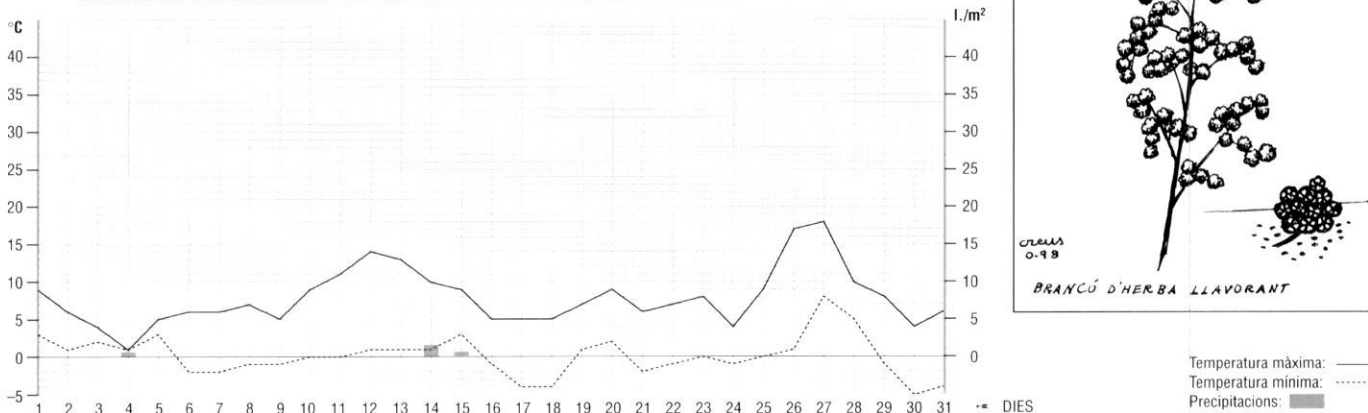
Dia 4	0'7 l./m ²
Dia 14	1'6 l./m ²
Dia 15	0'7 l./m ²
Dia 18	Inapreciable
TOTAL	3'0 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL DESEMBRE

Màxima del mes	18°, dia 27
Mínima del mes	-5°, dia 30
Oscil·lació extrema mensual	23°
Mitja de les màximes	6'548°
Mitja de les mínimes	0'129°
Mitja de les mitjanes	3'983°

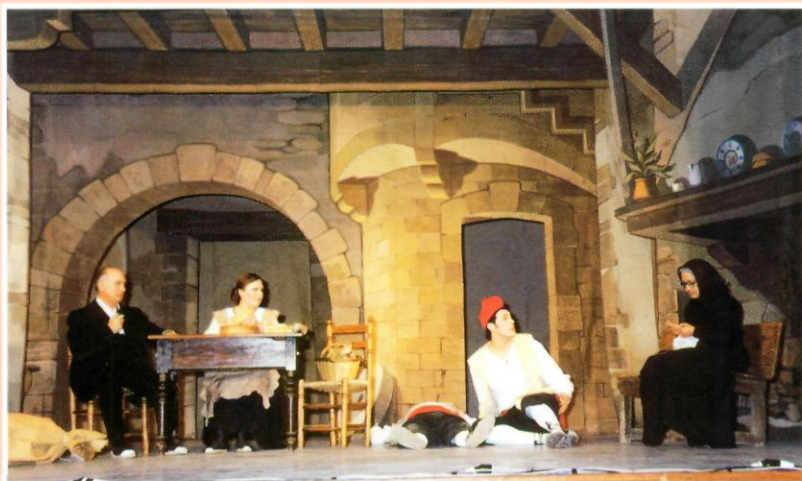
L'Observador: Deudat Pont

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE DESEMBRE

Josep Bertran

Aquestes festes de Nadal, a l'escenari de la Sala Teatre del Casal, s'han muntat dos espectacles ben significatius. Per un costat, la companyia Teatredetics va presentar un muntatge que va desvetllar una certa polèmica entre un sector dels espectadors, i, per altra banda, vam poder tornar a veure un clàssic d'aquests dies, com són Els Pastorets de Josep M. Folch i Torres, presentats per un col·lectiu gens "teatrero" com són els pares dels membres del Cau.

La Nit de Nadal a la masia és el marc del somni dels Pastorets.

El muntatge de Teatredetics es basa en esquetxos d'èxit de diverses obres.

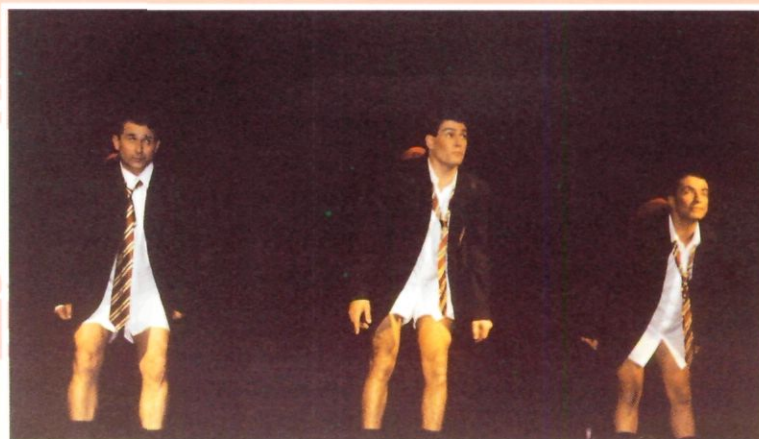
Les "forces infernals" tempten el Lluquet i el Rovelló.

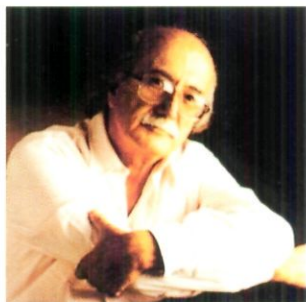

Els eslògans feministes radicals surten a "Ecs".

Els esternuts salvaran els protagonistes de les Calderes del Pere Botero.

per Guillem Viladot
(Agramunt, 1922-1999)

L'oncle Emili, pare del meu cosí Antoni, i germà del pare, es comprà un auto de la marca **Mathis**. Un cotxe molt tronat que de tant en tant corria. Una nit el vam agafar nosaltres. La intenció era recollir unes noies per anar a ballar. En aquell temps, tenir automòbil era un signe de molta classe econòmica. En arribar a la Via Laietana, el cotxe començà a fer el ruc i es posà a donar voltes sobre si mateix. Era just davant de la **Jefatura Superior de Policia**. Els agents que estaven de guàrdia a les portes deuien imaginar-se que es tractava d'un acte subversiu perquè apuntant amb l'arma començaren a cridar: "¡Alto, alto!". Quan al cotxe li donà la gana, s'aturà i ens vam trobar envoltats de policies que ens conduïren a les dependències de la **Jefatura**. Un cop entès tot plegat, ens van deixar en llibertat. Un dels agents, però, ens indicà que ens n'anéssim de pressa ja que havien de sortir tot de capellans. Es tractava d'una manifestació sacerdotal que hi havia hagut al matí i que havia acabat, a garrotades, amb la detenció d'un grup ben nombrós de clergues. Ara es tractava d'aviar-los. Nosaltres ens sentírem encuriosits pel fet tan insòlit, i vam procurar anar

amb una certa calma, però, de sobte, tot de sotanes emergiren de dins de l'establiment, i a mesura que desfilaven per entremig d'un cordó policial, no paraven de rebre cops de porra i fins i tot de culata. Un cop al carrer, no hi va haver manera d'engegar el **Mathis** i no vam tenir cap més remei que telefonar a l'oncle Emili. L'endemà em telefonà el pare per preguntar-me què hi feia jo a Comissaria amb tants capellans. La mare, que també parlà amb mi, em manifestà que aquells sacerdots deuien ser rojos i, per tant, de no fiar. Aquells eren els primers símptomes que el règim no era tan monolític ja que els nous capellans que sortien del seminari no combregaven amb les mateixes rodes de molí que aquells que havien col·laborat amb l'**Alzamiento** i la **Cruzada**. Per aquells dies morí en Maximino Puncernau i Viladot, parent nostre i veí del 158 del carrer de la Diputació. Davant del difunt, el meu cosí Antoni i jo vam resar un parenostre, tres avemaries i un gloriapatri. I vam restar muts. Durant el silenci no paraven de desfilars per davant del fèretre amics i parents. Per comptes de resar deien frases que volien ser de condol. El meu cosí i jo ens sentírem estimulats i engegàrem un enfilall competitiu de frases tòpiques: **Quan fou mort el combregaren, El llanto sobre el difunto,**

Tal dia farà un any, **Vés-te'n Anton que qui es queda ja es compon, Avui per a tu demà per a mi, A les penes punyalades...** I algunes frases més de difícil transcripció i que originaren un fort atac de riure que, per dissimular-lo, vam arrencar a córrer, amb tanta desgràcia que jo vaig ensopegar amb un suport del cadafal que provocà que la caixa i el difunt anessin per terra, just en el moment que ja baixàvem les escales. Abans de l'enterrament, vam tornar a visitar el parent difunt i, amb molta sorpresa per part nostra, el vam trobar amb tot de tires d'esparadrap que intentaven de recuperar la fesomia habitual del Max, si bé en aquest cas, difunta. A l'enterrament hi van ser presents el pare i la mare. Ell em preguntà sobre la marxa dels estudis, interessant-se, d'una manera especial, per l'assignatura de química orgànica. Ella, la mare, s'interessà per la meua vida espiritual: si feia els primers divendres de mes, el mes de Maria, i si llegia Teresa de Jesús. Després del sepeli, vam anar a sopar tota la família en un petit restaurant de la Barceloneta. Al cap de mitja hora d'haver fet la comanda, el pare, tip d'esperar, s'aixecà i se n'anà. La resta de la família el vam seguir fins a un altre lloc on el sopar consistí en patates fregides, calamars a la romana i gasosa.